

வெளிச்சுற்

19cx

தை - 1994

விலை 20/-

அமைதி தேடி வந்தபுறா

சீரகிழந்தது

அரக்கர்களின் அம்புபட்டு

தடிதுடித்தது

விடுதலைப்புறக்கள் கலை, பண்பாடுக்கழகம்

வார்க்க கடலில் காலையமான
வரலாற்று நாயகர்கள்—
தன்பதி கிட்டுவும் தோழர்கள் ஒன்பது பேரும்
அளிராக ஏழுசின்றார். தற்கீழு மண்ணீதில்.

GOLDEN CERAMIC

*Whole Sale & Ratail Dealers in all
Ceramic Wares, S-Lon Pipes & Fitting*

மட்பாண்டப் பொருட்கள் [செரமிக் பொருட்கள்]
எஸ்லோன் பைப் வகைகளும் - உபபொருத்திகளும்
ஸ்ரீனாவுட் கதவுகள் — பெயின்ற் வகைகள்
ஸ்ரீனாஸரிக் பொருட்கள் மற்றும் இரும்பு நெற்வகை
இன்னும் இவற்றின் உபபொருட்களும்
எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்
குறைந்த விலையில், நிறைந்த பயன் தருகிறோம்.

கோல்டன் செரமிக்

இல.-2C, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்:

முன்னெரல்லாம் எங்கள் வீதியில்
 வேகமாக ஒரு “வான்சர்” பறக்கும்
 சாரதி ஆசனம் உன்னைச் சமக்கும்
 ‘50 கலிபர்’ பூட்டிய “பிக்கப்” விரையும்
 அதிலும் நீயே ஆரோகணித்திருப்பாய்
 பலாவிப் பக்கமாய் சத்தங்கள் கேட்கும்
 அங்கும் “வோக்கி ரோக்கி”யில்
 ஆணைபிறப்பித்தபடி உன்னைக் காணலாம்.
 கோட்டையைச் சுற்றிய காவலரண்களில்
 நீயும் சிரித்து, தோழர்களுக்கும் சிரிப்புட்டியபடி
 சாக்கு மூட்டைகளில் சாய்ந்து நிற்பாய்
 குண்டு வீசிய விமானங்கள் போகுமுன்
 அந்த இடத்தில் நீ ஆஜராகுவாய்.
 இசைவிழாக்கள் நடக்கும்
 கூட்டத்தில் ஒருவனாய் நீயிருப்பாய்
 துஷ்புத்தொழிற்சாலை... அங்கும் நிற்பாய்
 பண்டிதர் சரணாலயப் பக்கமும் காணலாம்
 கிட்டு!

எங்கும் நிறைந்த பொருளாய்
 இப்படி உன்னால் எப்படி முடிந்தது?
 இன்றும் இவ்வளவும் நடக்கின்றது
 உன்னைத்தான் காணமுடியவில்லை
 கரையேறி வருவாயென்று காத்திருந்தோம்
 காந்திதேசம் உன்கதையை முடித்தது.
 “உயரத்தில் மட்டுமல்ல
 துரோகத்திலும் இமயநாடே உயர்ந்தது”
 இந்திய வரலாற்றை இனி எழுதுவோர்
 இதையும் எழுதிக்கொள்ளட்டும்.

PUBLIC LIBRARY
 JAFFNA
 NALLUR BRANCH LIBRARY

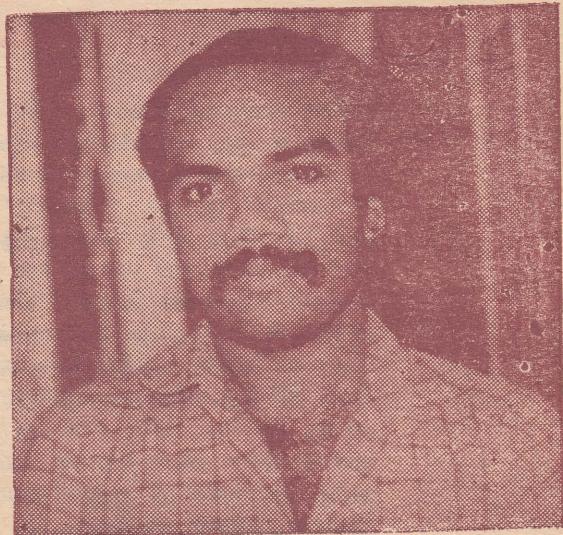
மேஜர்
வெலன்

தப்பியிருப்பன்
நோகான்

தப்பியிருப்பன்
ஜி.வா

சௌல்
இடு

தப்பியிருப்பன்
துணிச்சின்

முதலாம் ஆண்டு

“எங்கே எங்கே வேங்கைகள் எங்கே
சந்தன மேனி செந்தனைல் ஆன

ஏற்புவிகப்பன்
நாயகன்

ஏற்புவிவெப்
தாயவன்

ஸெல்கேணல்
குட்டிதிறி

ஏற்புவிவெப்
நல்லவன்

ஏற்புவிவெப்
அமுதன்

நினைவுகள்

**இந்திய அரசே பதில் சொல்லு - அவர்
சங்கதி தெரியும் பதில் சொல்லு”**

அன்பார்ந்த தமிழ் மக்களே!

தமிழர் பெருநாளாகியபொங்கல்திருநாள் வாழ்த்தைஉங்களுக்கு 'வெளிச்சும்' தெரிவித்துக்கொள்கின்றது. வாழ்த்தைத் தெரிவித்து விட்டு அஞ்சலியையும் சொல்லியாக வேண்டிய நாடாக எம்மண் வீரச்சாவுகளை சுமந்து நீற்கின்றது. வீடியும் ஒவ்வொரு நாட்களும் விடுதலை வேங்கைகள் சிலரின் நினைவுநாள் என்றாகும் அளவுக்கு நாங்கள் சுதந்திரத்துக்காக விலை கொடுத்து நீற்கின்றோம். சிலர் பலராகும் வகையில் இன்னும் உயர் கொடுப்போம்.

ஜனவரி பதினாறாம் நாள்.

கேணல் கிட்டு, லெப். கேணல் குட்டிசீர் உட்பட பத்து விடுதலைப் புலிகள் இந்திய அரசின் துரோகத்தனத்தால் கடலிலே பலியான நாளாகும். விரோதத்தால் பலியாவதிலும் துரோகத் தால் பலியாவதே எமக்குத் தாங்கமுடியாத துங்பத்தையும், சினத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது. ஜனவரி பதினாறாம் நாளை நாங்களும், எங்கள் சந்ததியினரும் என்றும் மறக்கமாட்டோம் இந்தக் கொடுமையை எமக்களித்தவர்களுக்கு காலம் தக்கபதிலை கட்டாயம் வழங்கும்.

வெளிச்சும் முன்றாண்டு காலமாக எழுப்பிவரும் "காலத்தின் குரல்" இன்று சென்றடைய வேண்டிய செவிகளைச் சேர்த் தொடங்கிவிட்டதையற்று அகமதிழ்வடைகின்றோம். இன்றும் இந்த மண்ணிலே நீண்றுகொண்டு எழுதும் படைப்பாளர்களும் ஆடும் அரங்கக் கலைஞர்களும், பாடும் இசையாளர்களும் செல்லும் திசையைத் தெளிவாகச் சரியாகத்தெரிந்து கொண்டு விட்டனர் என்ற திருப்தி எமக்கு ஏற்படுகின்றது.

தாயகத்தில் நடக்கும் விடுதலைப் போரை தங்கள் சகலதனை நிக்கத்துக்கான பேராட்டமாக எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளுத் தொடங்கிவிட்டனர். இந்தக் தர்மயுத்தம் எல்லோருக்கும் எல்லா முஹாகிய சமதர்ம அரசுக்கட்டுமொனத்தை ஏற்படுத்துமென்று நம்பத் தொடங்கிவிட்டனர். சாதி, மத, வர்க்க, ஆண் - பெண் என்ற ஏற்றத்தாழ்வுகளை இல்லாதழுக்கும் என்ற எண்ணம் வலுப்பெறத் தொடங்கியுள்ளது. சிற்களும் பேரினவாதத்துக்கெக்டிரான பேரராகப் புலர்வு கொண்ட எது தேசியவிடுதலைப் பேரராட்டும் இன்று தமிழ்முத்தின் அதைத்து அடிமை நுகத்தடிகளையும் உடைத்தெறியும் ஆயுதப் போராட்டமாக வியாபகம் கொண்டு நீற்கின்றது..

தமிழ்மீறி விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் எழுத்தமிழினத்தின் தேசிய விடுதலை இயக்கம் என்றதிலிருந்து ஒருபடி உயர்ந்து உலகத்தமிழினத்தின் ‘பாதுகாப்புப் பெட்டகமாக’ உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. கலை, இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலரும் இன்று தமிழ்மீறி விடுதலைப் போரின் தார்சீபலத்தையும், தேவையையும் புரிந்து கொண்டு எந்தவழியில் ஆதரவளிக்கலாம் என்று ஆராய்கின்றனர். சுந்தர ராமசாமி, இந்திரா பார்த்தசாரதி போன்ற சிரபல தமிழக எழுத்தாளர்கள் உட்பட பலர் எமது போராட்டத்தைப் பற்றிப் பேசவும், எழுதவும் தொடங்கியுள்ளமை புதிய நம்பிக்கையை எமக்குள் ஒளிபாய்ச்சியுள்ளது. இந்திய அரசு எழுத்தமிழருக்கு துரோகமிழுத்து விட்டது என்று இவர்கள் எழுதுவது எங்கள் போராட்டத்தின் சரியான தோற்றங்கை இனக்கண்டு விட்டனர் என்பதற்குச் சான்றாகும். இங்கும் எமது முத்தை எழுத்தாளர்களும், புகழ்பூத்த கலைஞர்களும் நல்ல கலீஞர்களும் ‘எங்கள் நாடு வீடிவுகாண வேண்டும்; நாங்கள் இன்னல்களி லிருந்து விடுதலை பெறவேண்டும்’ என்பதை இதய சுத்தியுடன் புரிந்து கொண்டு போராட்டத்துடன் இறுக இணைந்துள்ளனர். ஒளிவுமறைவு ஏதுமின்றி, பலர் சொந்தப் பெயரிலும், சிரபல மான தங்கள் புனைபெயரிலும் வெளியேவந்து தங்களை வெளிச்சம் காட்டி நீற்பது எங்களை மகிழ்ச்சியற வைக்கிறது.

வழியொன்று, வழிகாட்டி ஒருவன், இலக்கு ஒன்று, இயக்கம் ஒன்று என்று எல்லோரும் ‘ஒன்றாதல்’ கண்டு எதிரி ஒடுத் தொடங்கிவிட்டான். இந்தப்புதிய ஆண்டின் முடிவுக்குள் எம் இனத்தின் வீடிவுக்காண வெளிச்சம் உதயாகும் என்ற நம்பிக்கையுடன் பயணத்தைத்தொடருவோம்.

எழுதுகோல் துப்பாக்கிக்கு நிகராகட்டும்.

துப்பாக்கிகள் எழுதுவது வரலாறாகட்டும்.

வெளிச்சம் இதையே விரும்புகின்றது.

□□

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA BRANCH LIBRARY.
NALLUR

தமிழ்முத் தேசியத்தலைவர்
திரு.வே.பிரபாகரன் அவர்கள்

“ ஒவ்வொர் ஆண்டும் இந்திய சுதந்திர களும் இந்திய விடுதலைப்போராட்டம் பற்றிய கட்டுரைகளை வெளியிட்டு வந்தன. அவற்றைப் படிக்கும்வாய்ப்பு அப்போது எனக்குக் கிடைத்தது. திருப்பூர் குமரனை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவனுடைய அகிம்சைஸிலும் ஓர் இரும்பு உறுதி இருந்தது. ஆயுதப்போரின் அனுபவங்களைப் பற்றி நான் கற்றறிந்திருந்த அதே வேளை அகிம்சைப் போரின் ஒழுங்குணர்வாலும் கவரப்பட்டேன். இப்போராட்டங்களில் காணப்பட்ட மனசுறுதியும் - துணபங்களின் நடுவில் நிற்கும் துணிச்சலும் - என்னை உணர்ச்சிவசப்படுத்தின. சின்னவயதிலேயே இத்தகைய உணர்வுகளில் தோய்ந்துதான் சிந்திக்கத்தொடங்கினேன். “நாமும் ஓர் ஆயுதப்போராட்டத்தைத் தொடங்கினால் என்ன?..”

நெப்போலியனின் எழுச்சி-வீரச்செயல்கள் பற்றி அன்று நான் படித்தலை இன்றும் நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்கின்றன.

நாம் ஏன் வெறுங்கைகளோடு இருக்கவேண்டும்?

மகாபாரதத்தில் வீமன், கர்ணன் ஆகிய கதாபாத்திரங்களைப் படித்தபோது ஒரு மனநிறைவு ஏற்பட்டது. பாரதத்தில் வரும் கதாபாத்திரங்களை ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாகப் பார்ப்பார்கள். தன்னி ழப்புக்கு - உயிர்த்தியாகத்துக்கு ஒவ்வொரு மனிததுளியும் தயாராக இருந்தானே கர்ணன் - அவனை எனக்கு மிகவும் பிடித் திருந்தது. விவேகானந்தரின் பொன்மொழி கள் சிலவற்றைப் படித்தேன். ‘இளைஞர் அணி’ ஒன்றைத்திரட்டவேண்டும் என்ற எண்ணாம் மெல்ல அரும்பிற்று. ஆம் - அப்போது எனக்கு 16 வயதுதான்.

கிருபானந்தவாரியாரின் சமயச்சொற் பொழுகுகளைக் கேட்டிருக்கின்றேன் - அரசியல் கூட்டங்களுக்குப் போயிருக்கிறேன் - எங்களுர் மேடையில் அரங்கேறிய ‘சோக்கிரட்டில்’ போன்ற நாடகங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

இப்படித்தான் நாங்கள் உருவானோம். எமது வரலாற்றுப் பின்னணியே எம்மை ஆயுதபாணிகள் ஆக்கிற்று. நாங்கள் சிந்தித்தோம். “ஆயுதங்கள் இன்றி நாம் வெறுங்கைகளோடு பாதுகாப்பற நிலையில் இருப்பதால்தானே - ஆயுதங்கள் உள்ள சிங்கள வர்கள் கொடுமையாகத் தாக்குகிறார்கள். நாம் ஏன் வெறுங்கைகளோடு இருக்கவேண்டும்? ஆயுதங்களால் முறியடிப்போம்.” ஆம் - அனுபவங்களின் இந்த முதிர்ச்சி நிலையில்தான் நான் இயக்கத்தை ஆரம்பித்தேன்.

(தலைமுத் தேசியத்தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள் 4,5-9-86இல் இந்தியாவின் பொருள் ஆங்கிலத்தினசரியான ‘இந்து’ லின் ஆசிரியர் திரு. ராமுக்கு வழங்கிய செவ்வியீலிருந்து)

பாலைச்சரித்து நிலவு வினையாடும்
பெளர்னமிருந்து.
விளக்கணக்கக்கூடப் பலமில்லாத
யெல்லிய காற்று.
வானச்சுவரில் முகில்கள் அப்பீக் கிடக்க
நிலவு நிர்வாணமான சாமப்பொழுது.
வயல்வெளியை உச்சிலீரித்த
செம்மணி வீதியில் நடக்கின்றேன்.
வெள்ளத்தால் கடலான தரவைவெளி
இடையில் வந்த சடவையில்
சடலமொன்று தண்பூத்துக் கிடக்கிறது.
என் காலடி அரவத்தால்
கரையேறிய நண்டுகள்
வளைக்குள் உடல்மறைத்துக் கொள்கின்றன.
ஒலமிட்டபடி உயர்ப்பறக்கும்
அடையாளம் தெரியாத புள்ளினங்கள்

சிறு விரிக்கத் துடிக்கும் ஒரு சின்னப் பறவை

—புதுவை இரத்தினதுரை

ஆட்காட்டியா? மீன்கொத்தியா?
எதுவாகவும் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும்
அழகாகப் பறக்கின்றனவே அதுபோதும்.
இவை போலப் பறக்க முடியாதா?
எனக்கும் சிறு முளைத்தால் எத்தனை ஆனந்தம்
பேயும் உறங்குகின்ற பொழுது இதுவாமே
எனக்குமட்டும் ஏன் உறக்கம் வரவில்லை?
“நாற்பதுக்கு மேலே ஆக்கம் இருக்காது”
சரியாகச் சொன்னவனின் வாயில்
சர்க்கரை போடவேண்டும்.
நாவற்குழிப் பாலத்தின்மேலே வெளிச்சக்கள்
என்ன அது?
அட: பாரமேற்றிய வண்டில்கள் வருகின்றன.
வேகமாக ஒரு ‘கீக்கப்’ மின்னவெனவந்து
என்னைக் கடந்து உருவுகின்றது.
“பாவும் பொடியஞ்சும் நீத்திரையில்லை”

வெளிச்சம்

8

சின்னவயதில் எத்தனை பாரம் சுமக்கின்றனர்.
உழைப்பவனுக்கு உறக்கலீல்லை என்பது
எவ்வளவு உண்மை.

அழுகு விரிந்து ஆட்சி நடத்துகின்ற
நிலவுநாள் நெருசுக்கு நீரைவு
இந்த எழிலை இவ்வூர் பருகாமல்
கடைவாய் வழியைக் கண்முடிக் கிடக்கிறது.
தூக்கத்தில் அப்படியென்ன சுகற்றுக்கிறது?
யாழ்ப்பாணம் பாலைவனமென்று
யார் சொன்னவன்?

அவனை அழைத்துவா.
கள்ளியும், நாகதாளியும், நாயுருவியையும் தவீர
உள்ளே வேறென்ன உண்டு?
என்ற கவிஞரனை எழுப்பி யா.
எம் மண் எத்தனை எழில் என்று
செம்மணியை இப்போது காட்டவேண்டும்.
சோழபேரிகள் தூங்கிக் கிடப்பார்கள்.
எங்கே தேவேவது?

வீரம்வரும் போதுதான் மீசை துடிக்கும்.
அது போல
போராடும் போதுதான் எல்லாமும் பொலிவுறும்
குண்டு வீச்சால் சிதறுண்டு போன
கட்டிடங்கள் கூட
நவீன ஒவியங்கள் போல அழகாகத்தானே தெரிகின்றன.
அப்படியாயின் அழிவே அழகா?

இல்லை
சிலரின் தேகத்தில் தேமல்கூட அழகாக இருக்குமே
அது போலத்தான்
எங்கள் மண்ணில் எல்லாமே அழுதான்.
ஸ்ந்தைதீவிலிருந்து ஏவிய ஏறிகணை வெடித்து
அரியாலைப் பக்கம் அதீர்கின்றது.
கோழிகள் ஏறும் மரத்தில் மரநாய் புகுந்ததுபோல
ஊர் கலங்கி வீட்டது.
எதிரியுள்ளவரை அழகை அனுபவிக்க முடியாது.
முத்திரைச் சந்தைக்கு முகம் காட்டி
நான் திரும்பி நடக்கின்றேன்.
வேகமாக ஒரு 'சிக்கப்' மீண்டுமென வந்து
என்னைக் கடந்து உருவுகின்றது.
இனி வீடியும்.

இசையமைப்பாளர்

கண்ணனுடன்

ஒரு நேர்முகம்

நேர்காணல்

கருணாகரண்

- தமிழுலகில் விதந்துறைக்கப்படும் இசையமைப்பாளராகிய உங்கள் இசையுற்றின் தோற்றுவாய்ப்பற்றி வெளிச்சத்திற்கு விரிவாகக்கூறுகிறீர்கள்.

என்றும் மாறுத புன்சிரிப்புடன் புதியபாட
ஸொன்னதே உருவாக்கும் கற்பணையில்
இசையமைப்பாளர் கண்ணன்.

Jிறுவயதிலிருந்தே எனக்கு இசையுடன் பரிச்சயம் இருந்தது. தந்தையார் முத்துக்குமாரு (அளவெட்டி சக்கரபாணி) பரம்பரையினர் சங்கீத ஈடுபாடும், அதில் ஓரளவுக்கு தேர்ச்சியும் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இவர்களின் தொழில் முறைகள் வேறு. இருந்தாலும் தொழிலில் ஈடுபட்டாலும் இசையிலும் நாட்டம் இருந்தது. நாடகம், வாய்பாட்டிசை, தவிர வாத்தியக்கருவிகளைக் கையாளுவதிலும் நல்ல தேர்ச்சி அவர்களுக்கு இருந்தது. இதனால் எங்கள் ஊரிலிருந்த மக்கள் இவர்களிடம் நிறைய விருப்பம் கொண்டிருந்தனர். தந்தையார் முத்துக்குமாரு தபேலா, ஹாமோனியம் போன்ற இசைக்கருவிகளை வாசித்ததும் விக்கினேஸ்வரன் என்பவருடன் இணைந்து நாடகங்களில்

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA
NALLUR BRANCH LIBRARY.

வெளிச்சம்

10

பங்கேற்றதும் இன்னும் என் நினைவில் இருக்கின்றன. ஆனால் பின்னர் தந்தை முத்துக்குமாரு திருமணமாகி யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து தன்னுடைய தொழிலுடன் இசைமுயற்சிகளிலும் அக்கறையுடன் ஈடுபட்டார். இந்தப்பின்னணிதான் சிறுவயதிலேயே எனக்கு இசையுடன் உறவை ஏற்படுத்தியது என்று நினைக்கிறேன். தந்தையாரின் இசைப்பயிற்சிகள் தான் எனது ஆர்வத்திற்கும் பயில்வுக்கும் ஊக்கமாக இருந்தன. இதனால் நான் சிறுவயதிலேயே இசைக்கருவிகளைக் கையாளக்கூடியவனாக இருந்தேன். என்றாலும் எனது பள்ளிப்படிப்படிக்கு பிறகுதான் இசைபற்றிய மேல் அறிவுக்காகவும், தேர்ச்சிக்காகவும் படிக்க முடிந்தது. அப்பொழுது சுயமாகத் தொழிலொன்று வேண்டுமென்பதற்காக வாணோலி திருத்துபவராக வேலைசெய்தேன். அந்தத் தொழிலுடனேயே இசை ஆர்வத்தின் நிமித்தமாக கர்நாடக இசையையும், பல இசைக்கருவிகளையும் கையாளக் கற்றேன். கர்நாடக சங்கீதத்தில் ஆரம்பகுருவாக சங்கீத பூஷணம் சண்முகரத்தினுத்திடமும், பிறகு சங்கீத பூஷணம் இராஜவிங்கம் (புங்குடுதீவு) அவர்களிடமும் படித்தேன். இவ்வேளையில் இந்திய இசைக்கலைஞர்கள், நாடகக்காரர்கள் இங்குவருவார்கள். வந்து மாதக்கணக்கில் தங்கிநின்று தங்களுடைய நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துவார்கள். அப்போதெல்லாம் அந்த நிகழ்ச்சிகளை வெறுமனே ரசிகனாக மட்டும் நின்று பார்க்காமல் இசை ஆர்வத்துடன், அதில் படிப்பவனாக நின்று பார்த்தேன். அவர்களின் திறமைகளில் நான் பல நுணுக்கங்களைக் கண்டுகொண்டேன். எனது தந்தையாருக்கு இந்தக் கலைஞர்களுடனிருந்த உறவினால் நான் அவர்களிடம் அறிமுகமாகிக்

கொண்டது இன்னும் வசதியாகப் போய்விட்டது. இந்தச் சந்தர்ப்பங்களே எனது இசை வளர்ச்சியை சாதகமாக்கிக் கொள்ள வாய்த்தன. இன்றைக்கு நீங்கள் பார்க்கிறமாதிரி அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் எந்த இசைக் குழுவோ, இசையில் முழுமையாக ஈடுபடுவர்களையோ காணமுடியாது. அன்றைய யாழ்ப்பாணத்து சூழல் முழுமையாக இசையில் ஈடுபடுவர்களை உரிய மதிப்புடன் நோக்கவுமில்லை. ஆனால், இதற்கெல்லாம் முகங்கொடுத்துக் கொண்டுதான் முழு ஆர்வத்தோடும், நம்பிக்கையோடும் தொடர்ந்து இசையைப்பயின்று வந்தேன். என்னுடைய மூன்றாவது குருவாக தமிழ்நாடு சிதம்பரம் வீணை கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர், அவரைத் தொடர்ந்து அரியாலை பாலசிங்கம் அண்ணர் ஆகியவர்களிடம் குருகுல முறைப்படி பயின்றேன். இவைதான் என்னுடைய இசை அக்கறைக்கான அடிப்படைகள். மற்றப்படி அந்த வேளையில் இங்கே நான் முன்னர் சொன்னது போல எந்த இசைக் கல்லூரிகளோ, நிறுவனங்களோ மற்றது நுண்களை தொடர்பான எந்தப் பயில் நிறுவனமோ இருக்கவில்லை. இதனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சான்றிதழ்கள் எதையும் அப்போது என்னால் பெற முடியவில்லை. என்றாலும் அன்று நான் தேடியதை, நான் ஆவலுற்றதைப் பெற முடிந்தது என்ற திருப்தி இப்போதுண்டு. இதன் பிறகும் இசையில் மேலும் படிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது. வடஇந்திய ஹிந்துஸ்தானி இசையில் எனக்கு நிறைய ஆர்வம். இதனால் ஹிந்துஸ்தானி இசைக்கல்லூரிக்கு விண்ணப்பித்தேன். இந்த விண்ணப்பத்திற்கு முன்சிபாரிசை சிங்கள இசைக்கலைஞர்களே தந்திருந்தார்கள். எல்லாம் சரியென்றிருந்த

வெளிச்சம்

11

வேளையில் துரதிஸ்டவசமாக
என்னுடைய தந்தையார் காலமாகி
விட்டார். தந்தையின் இறப்புக்குப்
பின் ஏற்பட்ட பொருளாதாரக்

கஷ்டம் ஹிங்குஸ்தானிய இசையைப்
படிக்கமுடியாமல் முடக்கிவிட்டது. இது
இன்றளவும் நீங்காத
மனக்குறையாகத்தான் உள்ளது.

● உங்கள் நெஞ்சில் இன்றும் பசுமையாக நீணவீருக்கும் ‘கண்ணன்கோஷ்டி’
யீன் சாதனைகள் பற்றி அறியத் தாருங்கள்.

1960 ஆம் ஆண்டளவில் இந்தியக்
கலைஞர்கள் இங்கு வருவதற்கான
தடையை இலங்கை அரசு விதித்தது.
இதனால் எங்களின் கலையை
வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.
கலை ஆர்வமுள்ள பலர் நல்ல
முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார்கள். நானும் ஒரு
இசைக்குழுவை ஆரம்பிக்க நினைத்தேன்.
அப்போது இங்கேயிருந்த இசையின்
வெற்றித்தையும் ரசிக மனங்களை
நிரப்புவதுக்காகவும் எனது ஆவளின்
தூண்டுதலினாலும் இந்தக்
குழுவை ஆரம்பித்தேன். குழுவுக்குப் பெயர்
என்றெழுவுமில்லை. ஆனால் பிறகு இந்த
இசைக்குழுவையே ‘கண்ணன் கோஷ்டி’
என்று மக்கள் இயல்பாக அழைக்கத்
தொடங்கினர். அந்தப் பெயரே
நிலைத்தும் விட்டது.
கண்ணன் கோஷ்டியின் நினைவுகள் என்று
சொல்லும் பொழுது பாடகர்
ஆர். ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்
பாடகராகக் கொண்டு வயவின்
ஆர். ராதாகிருஷ்ணன், மிருதங்கம்
சிவபாதம் போன்றவர்களோடு எங்கள்
குழுவை ஆரம்பித்தோம். இது
மக்களிடம் மதிப்பாகவும் நல்ல
விருப்பமுடனும் நோக்கப்பட்டது.
இந்தக் ‘கோஷ்டி’ மூலமாக இன்றைய
பல திறமையிக்க கலைஞர்கள்
அறிமுகமாகவும் தங்கள் திறனை
வெளிப்படுத்தவும் முடிந்தது. பின்
அடுத்தடுத்த வருசங்களில் பிரபலமாகத்
தொடங்கிய எங்கள் குழுவடபகுதியைப்
பொறுத்தளவில் நல்ல திறமையுள்ள
குழுவாகப் பரிணமித்திருந்தது.
இன்றைக்குள்ள இசைக் குழுக்கள்,

எங்கள் குழுவில் சேர்ந்திருந்தவர்களாலேயே
பின்னர் தோன்றின. எங்களுடைய
கோஷ்டி 60களில் இங்கு
நிகழ்த்தப்பட்ட நாடகங்களுக்கும்
பின்னனி இசை வழங்கியது.
(அப்போது நான் நாடகங்களும்,
அதற்குரிய இசையுணர்வும்
இருக்கவில்லை. இந்திய சினிமாப்பாணி
நாடகங்களும் இசையுமே இருந்தன)
பின்னர் 1967 என நினைக்கிறேன்.
'தினகரன்' பத்திரிகை நடாத்திய
தினகரன் விழா' வில் எங்கள் கோஷ்டி
போட்டிகளில் பங்குகொண்டு முதல்
பரிசீப் பெற்றது. இது எங்கள்
குழுவுக்கு இலங்கை முழுவதும்
அறிமுகத்தையும் பிரபலத்தையும்
தந்தது. இதில் முக்கியமாக வர்த்தக
ரீதியாக இசைத் தொழிலை
நடாத்தலாம் என்பதைப் பற்றி
'வர்த்தக பவளி' யில் கலந்துகொண்டதன்
மூலம் அறிந்துகொண்டோம். பிறது
1969 ல் சித்திரை மாதத்தில் நாங்கள்
இன்னொரு கட்ட வளர்ச்சியைப்
பெற்றோம். இலங்கை வாரெனாலியின்
தமிழ்ப்பகுதி அந்த வருடச் சித்திரைப்
புத்தாண்டு சிறப்பு இசை நிகழ்ச்சிக்கு
எங்களை அழைத்து 'நவரங்கலா'
மண்டபத்தில் ஒரு மெஸ்லிசை
விழாவை நடத்தியது. இது முற்றிலும்
எமக்குப் புதிய அனுபவத்தையும்,
திருப்பத்தையும் தந்தது. வழமையாக
தென்னிந்தியத் திரைப்படப்பாடல்களையே
பாடிவந்த நாம் அந்த விழாவில்
எங்களால் உருவாக்கப்பட்ட
மெல்லிசைப் பாடல்களை மட்டுமே
வழங்கினோம். இது முழு அளவில்

வெற்றியையும் மேலும் மேலும்
நம்பிக்கையையும் தந்தது. இங்கேதான்
பிற்காலத்தில் என்னுடைய
திரையிசைக்கு வழிகாட்டியாகவும்
நன்பராகவும் இருந்த சிங்களத்

② உங்களைப் பிரபலப்படுத்திய கொழும்புக்கால இசை முயற்சிகள் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுங்கள்.

கொழும்புக்கால

இசைநிகழ்ச்சிகள் முன் னர் கூறிய

இலங்கை வாணோலி யின் சித்திரைப் புத்தான்டு நிகழ்ச்சியுடன் ஆரம்பமா கின்றன. இலங்கை முழுவதற்கும் அப் பொழுது நாங்கள் மட்டும் தான் ஒரே யொரு இசைக்கும். தமிழ், சிங்கள், முஸ்லிம் மக்கள் எல் வோரிடையேயும் எங்கள் குழுவே அரங்கிசையை வழங்கிக் கொண்டிருந்தது. இவ்வாறு நிகழ்ச்சி களை நாம் நடத்திக் கொண்டிருந்த பொழுது இந்த நிகழ்ச்சிகளின் தர நிர்ணயம் காரணமாக இலங்கைவாணோலி ‘இசை அமைப்பாளராக’ என்னை நியமித்தது. எமது குழுவினுடைய பாடல்களும் நிகழ்ச்சிகளும் வாணோலியில் ஒலிக்கத்தொடங்கின. இக்காலகட்டத்தில்தான் கொழும்பில் நாம் ‘பொப்பிசைப் பாடல்கள்’ என்ற இசை வடிவத்தை அறிமுகப் படுத்தினோம்.

இந்த நிகழ்ச்சிகள் பிரபல சிங்கள இசைக்கலைஞர் எம். எஸ். பெர்னாண்டோ உட்பட

ஸமுத்துத் தழிழ் வாழ்க்கை குன்றி அங்கு வெறுமை பரவீக் கீடக்கும் என்ற என்கற்பளைக்கு மாறாக, தழிழ்வீழாக்கள் கோலாகலமாக நடைபெறுகின்றன. கர்நாடக ராகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட மெல்லிசைகளில் மனதைச் சொடும் கலிதைவரிகளை பெண்கள் அற்புதமாகப் பாடுகிறார்கள். இவை குர்கள் அற்புதமாகப் பாடுகிறார்கள். இப்பாடல்களுக்கு இசையமைத்தவர் மனதை அள்ளும் மெட்டுக்களை புனை வழில் வல்லவர் எண்பதீல் சந்தேக மேயில்லை.

—கந்தர ராமசாமி
'சபமங்களா, நவம்பர் 93'

பல கலைஞர்கள் எம்மோடு இணைந்து பணியாற்றி னார்கள். ‘பொப்பிசைப்புயல்’ என்ற முதல் பொப்பிசை மேடை நிகழ்ச்சியையும் கொழும்பில் நடத்தினோம். இதற்குப் பிறகு மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மன்னார், கிளிநோச்சி, மூல்லைத்தீவு மற்றும் சிங்களப் பிரதேசங்களிலும் எங்கள் இசை நிகழ்ச்சிகள் பரவத்தொடர்ந்தின. பின்னர்

ஆக்கவியல் இசை (Creative Music) எனப் புதிய புதிய வெவ் வேறான வாத்தியக் கருவிகளின் மூலம் நவீன இசைவடிவங்களை உருவாக்க கினேன். கூட்டுவாத்திய இசை (Orchestral Music) முறையையும் பாப்சார் த்தமாக மேடைகளில் செய்தோம். இது எமது மக்களுக்குப் புதிய ரசனையாக இருந்து நல் மதிப்பைப் பெற்றுத்தந்தது. அப்பொழுது எங்களுடன் இணைந்து பல சிங்கள முன்னணி இசைக்கலைஞர்கள் பங்குபற்றினார்கள்.

வெளிச்சம்

இவற்றுக்குப்பிறகு தமிழகத்தின் பிரபல பின்னணிப் பாடகிள் எல். ஆர். ஈஸ்வரி, வாணி ஜெயராம் ஆகியோர் இங்கே வந்தபொழுது அவர்களின் நிகழ்ச்சிகளுக்கு நாம் இசை வழங்கினோம். தொடர்ந்து ‘அழும் தேனும்’ என்ற பெயரில் புதிய முறையிலான இசை நிகழ்ச்சி யாழ்ப்பாணத்தில்

அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதில் மேற்கத்தைய ட்ரம்ஸ், கீழைத்தேய தவில் - நாடல்வரம் என்பவற்றை இணைத்து ஒரு கூட்டு இசையை உருவாக்கினோம். மங்கள இசைக்கருவியாகவே வழக்கத்திலிருந்த தவில் - நாடல்வர இசைக்கருவிகளை நாம் வேறு பயனுக்கும் கொண்டுவெந்தோம்.

● நாடக, திரைப்பட இசைநிகழ்வுகள், அவற்றின் தன்மைபற்றிக் கூறுக்கள்:

70களின் தொடர்ச்சியாக யாழ்ப்பாணத்தில் நாடகமுறைமை புதிய வளர்ச்சியும், பரிமாணமும் பெற்றதொடர்ந்தியது. தாலிசியஸ், பாலேந்திரா, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், மௌனகுரு, நா. சுந்தரவிங்கம் இவர்களுடன் அப்போது மாணவனாக இருந்த சிதம்பரநாதன் போன்றோரின் புதிய வடிவ நாடகங்களுக்கு புது இசை வடிவமும் தேவையாகவிருந்தது. இங்குதான் நாம் நாடகத்துடன் முழுமையாக இசையில் ஒன்றிணையக்கூடியதான் சாத்தியப்பாடு காண்த்தொடர்ச்சியது என நினைக்கிறேன். இந்த முன் முயற்சிகளில் பாலேந்திரா நினைவுகரத் தக்கவர். நாடகத்துக்கான இசை நல்லபடியாக அமையத் தொடர்ந்தியது. இதெல்லாம் எனக்குப் புதிய அனுபவமாகவும், நிரம்ப அறிவையும், இவற்றில் நான் பயிற்சி பெறக்கூடியதாகவும் இருந்தன. இதில் முக்கியமாக பாலேந்திராவின் தயாரிப்பிலான ‘பெர்லோட் பிரேரஃட்’டின் ‘யுகதர்ம’ நாடகத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இது இலங்கை முழுவதும் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்த நாடகத்தில் என்னுடைய இசையின் தன்மை பற்றி பல்வேறு நிலையிலிருந்தும் தல்ல விமர்சனங்கள் கிடைத்தன. அதோடு பாலேந்திராவின் முயற்சியால் ‘அவைக்காற்றுக்கழகம்’

81 ஆம் ஆண்டு யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடத்திய ‘கானசாகரம்’ என்ற தலைப்பில் கவிதைகளுக்கு நாம் இசைவடிவம் கொடுத்து மெல்லிசையாகப் பாடிய நிகழ்வும் குறிப்பிடத்தக்கது. தாலிசியஸ் ‘பொறுத்தது போதும்’ மஹாகவியின் ‘கோடை’, ‘புதியதொரு வீடு’ மௌனகுருவின் ‘சங்காரம்’ குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் ‘மண் சுமந்த மேனியர்’ I, II எனத் தொடர்ந்து சிறுவர் நாடகங்கள், பிறகு ‘மாற்றம்’ ‘பள்ளி எழுந்திடுவீர்’ ‘உயிர்த்த மனிதர் கூத்து’ ‘எந்தையும் தாயும்’ ‘அன்னையிடட்டி’ ‘யார்க்கெடுத்துரைப்பேன்’ எனப்பல நாடகங்களுக்கு இசை அமைத்துள்ளேன். இந்த முயற்சிகள் இன்னும் தொடர்கிறது. திரைப்படத்துடனான இசை முயற்சிகள் என்று சொன்னால், முதன்முதல் ‘கோமாளிகள்’ என்ற திரைப்படத்துக்கு இசை அமைக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இதில் பெருமளவுக்கு என்னுடன் சிங்கள இசைக்கலைஞர்கள் பங்குபற்றினார்கள். திரைப்படத்துக்கான இசை என்பது எனக்குப் புதியதாக இருந்ததால் இதில் என் நன்பராகவும், என் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகவும் இருந்த எம். கே. ரொக்சாமி பெருமளவுக்கு உதவினார். அதைத் தொடர்ந்து விபேர்ட்டி பிலிம்லின்

'தெய்வம் தந்த வீடு' படத்துக்கான இசையை அமைத்தேன். அந்தப் படத்தில் நாதஸ்வர இசைக்கலைஞர் என். கே. பத்மநாதனின் நாதஸ்வர இசையையும் பயன்படுத்தினேன். இந்தப் படத்தில் இசையமைப்புடன் இசைக்கலைஞராகப் பாத்திரமேற்றும் நடித்தேன். அதற்குப் பிறகு தேவன் பிலிமிளின் 'எனக்கென்றொரு உலகம்'

என்ற படத்துக்கான பாடல் ஜிலிப்பதிவு நடந்தது. ஆனால் படம் வெளியராததால் பாடல்களும் வெளியாகவில்லை. திரைப்படத்துக்கான இசையை நான் உருவாக்கும் பொழுதெல்லாம் முன் அனுபவமாக நான் நாடகத்திற் பயின்ற இசையும், அந்த அனுபவங்களும் பெரிதும் உதவின.

இன்று இங்குமட்டுமல்ல தமிழுலகம் ஏங்கும் பேசப்படும், வீதந்துரைக்கப்படும் தங்கீ எால் உருவாக்கப்பட்ட தமிழீழ விடுதலைப் பாடல்கள் பற்றிய தங்கள் எண்ணக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லுகின்றன.

விடுதலைப் போராட்டப் பாடல்களுக்கு நான் தரும் வடிவம் ஏற்கனவே நான் கையாண்ட இசை வடிவங்களோ அன்றி கர்நாடக ஹிந்துஸ்தானிய இசை வடிவங்களோ அல்ல. இந்தப் பாடல்கள் கர்நாடக சங்கீதத்தின் ராகங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு, மேற்கத்தைய இசையின் கூறுகளைக் கலந்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு ஒன்றை முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். இந்தப் பாடல்களின் இசையுடன் இணையும் கவிதைகளின்

தன்மை, சொற்களின் அமைவு, சொற்கள் உணர்த்தும் பொருள் என்பவற்றுக்கேற்ப அந்த உணர்வைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இசை வடிவத்தை நுட்பமாகச் சித்தரிக்கின்றேன். இது ஒரு புதிய வடிவம் என்றுகூடச் சொல்லலாம். இதில் பலதரப்பட்ட ரசங்களையும் பயன்படுத்துகிறேன். அத்தோடு இந்தப் பாடல்களுக்கு அளிக்கப்படும் பின்னணி இசைகூட அப்பாடல்களை நுகர்வோர் (கேட்போர்) மனதில் மேலும் மேலும் பாடவின்

பொருளை, அதன் உணர்வைப் பிரதிபலிப்பதற்காகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. எனவே தான்

பாடவின் தன்மை, அது உணர்த்தும் உணர்வு, சூழல் என்பவற்றைக் கொண்டே இசையும் மெட்டும் இவற்றுடனிணைந்த முன்னிசை,

இடையிசை என்பவையும் உருவாக்கப்படுகின்றன. சில பாடல்களில் இசையை ஒரு சத்தத்தினாடாகவும் பாடவின் கருத்தையும் அதன் உணர்வையும் வெளிப்படுத்த முயன்றுள்ளேன். சில பாடல்களில்

பாடகர் S. G. சாந்தனுக்கு பாடவொன்றின் உயிர்த்துடிய்பான பாவத்தை சொல்லிக்கொடுக்கும் கண்ணன்

வெளிச்சம்

15

சத்தமின்றி நிசப்தம் நிலவும் சில
கணங்களையும் அமைத்துள்ளேன்.
இந்த நிசப்தமும் ஒரு இசைதான்.
அது அமையும் சூழல்,
தன்மையைப்
பொறுத்து அதன் உன்னதம்
பெருகுகிறது. பாடலில் நிகழும்
இந்த நிசப்தம் கேட்பவரின் மனதில்
பல உணர்வுகளைக் கிளர்த்தும்.
இது ஆற்றல் மிக்கது.
இவ்வாறு பல அம்சங்களின்
சேர்க்கையில் உருவாகியுள்ள இந்தப்
பாடல்கள் ஏனைய பாடல்
வடிவங்களிலிருந்து வேறுபடுகிறது.
இந்தப் பாடல்களை உருவாக்கி
ஒலிப்பதில்
செய்யும் இன்றைய போர்ச்
சூழ்நிலையில் பல வசதியீணங்களையும்,
இடர்ப்பாடுகளையும் எதிர்நோக்க
வேண்டியுள்ளது. முக்கியமாக
குறிப்பிட்ட ஒரு சில வாத்தியக்
கருவிகளைக்
கொண்டே எல்லாப் பாடல்களையும்
உருவாக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம்
உள்ளது.
மற்றது, கலைஞர்களின்
பற்றாக்குறை. குறிப்பிட்ட சில
கலைஞர்களைக் கொண்டே
சில வாத்தியக்கருவிகளைப்
பயன்படுத்தியே எல்லாப் பாடல்களையும்
உருவாக்குகின்றோம். எனினும்
முடிந்தவரையில் பாடல்களை
வித்தியாசப்படுத்திக்
காட்ட முனைந்துள்ளேன்.
இந்தப்
பாடல்களைக் கேட்கும்
பொழுது பாடலின் பின்னணியில்
ஒலிக்கும் ஒலியலைகள்
எவையென்றாலும் அவை அப்பாடலை
கேட்பவர் மனதில் பொருள்
கொள்ளும்படியே அமைக்கப்பட்டுள்ளன.
இதை பாடல்களை ஆழ்ந்து
கேட்பவரால் உணரமுடியும்.

இன்னுமொரு விசயம் பிரதானமானது.
இங்கே பாடல்களைப்
பாடுபவர்கள் தொழில் முறையிலான
அனுபவங்களோ, பயிற்சியோ
பெற்ற கலைஞர்கள் அல்ல.
பாடல்களை ஒலிப்பதிலு செய்யும்
போது இந்தப் பாடகர்கள்
பாடல்வரிகளின் பொருளை;
அதனுடன் இணைந்துவரும் இசையின்
தன்மையை, என இரண்டையும்
புரிந்து கொண்டு பாடவேண்டும்.
எனவே கவிதைவரிகளில்

தேசியத்தலைவரின் தங்கவிருட்டை,
அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர்
திரு. ச. ப. தமிழ்ச்செல்வன்
கன்ஸனாலுக்கு அணிவிக்கிறார்.

உள்ள பொருள், அது உணர்த்தவேண்டிய
விசயம், இசையின் படிமம்
என்பவற்றைப் பாடகர்களுக்குச்
சொல்லிக்கொடுத்தும், பயிற்றுவித்தும் மீள்
அவர்களிடமிருந்து நாங்கள்
எதிர்பார்க்கும் உணர்வைப்
பெறவேண்டியுள்ளது. இந்தக் கூட்டினை
முயற்சிகள் நாளை அவர்களுடைய
தனி முயற்சிகளுக்கும்,
எதிர்காலத்துக்கும் நல்ல பயன்தருமென
நினைக்கிறேன்.

● தமிழ்முத்து இசைத்துறை இனிவருங்காலங்களில் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகின்றிர்கள்?

தமிழ்முத்து இசை என்னும் பொழுது நமது இசையின் அடிப்படையாக இருந்துவரும் கர்நாடக இசை அதன் தொடர்ச்சியான ஒட்டத்தில் ஒடிக்கொண்டிருக்கட்டும். ஆனால் கர்நாடக இசையின் புதிய நுட்பங்களைக்கொண்டு நாடகத்துக்கான இசை, மெல்லிசை போன்ற துறைகள் வருங்காலத்தில் புதிய பரிமாணங்களைக் காணவேண்டும். இதனுடைய பொறுப்பு தேர்ச்சிமிக்க; இசையில் நுட்பமான

அக்கறையுள்ள கலைஞர்களிடம் தான் உண்டு. இந்தப் பொறுப்பை, இதன் வரலாற்றுக் கடமையை புரிந்துகொண்டு செயற்படவேண்டும். இதை சாதாரண விடயமாகக் கொண்டு தள்ளிவிடக்கூடாது. இவர்கள் வருங்காலத்தில் புதிய ஆக்கங்களை உருவாக்குவதில் முன்னின்று உழைக்கவேண்டும். எமக்கென்ற இசைமரபொன்றையும், தனித்துவத்தையும் உருவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

□□

கொல்ல ஏவிய எதிரியின்
கொலைப் படைக்குப் பயந்து
'கொழும்பு'க்குச் சென்று
வேலைதேடி நின்ற தமிழன்
வெடிகுண்டு மனிதனாம்.
சிறிலங்காவின் தலைநகரம்!
கொழும்பு எனும் மாநகரம்!
ஆயிரமாய் ராணுவம்
அதனோடு பொலிசாரும்;
கடலிலே கடற்படையின்
கப்பல்களும் காவல் நிற்க,
ஆகாய விமானங்கள்
அடிக்கடி வட்டமிட்டு
அட்டகாசங்கள் பலவும் புரியும்
அத்தனையும் பாதுகாப்புக்கு?
இருந்தும் தமிழனுக்கு
ஏது பாதுகாப்பு?

பாதுகாப்பான பிரதேசம்

சி. கரிகாலன்

அகால வேளையிலும்
அலங்கோல உடைகளுடனும்
வெடிகுண்டு மனிதனைத்தேடி
வேட்டை நடக்கிறது.

அடி உடைகள் கொடுத்து
அறைகளில் பூட்டிவைத்து
வீதிகளில் நிறுத்திவைத்து
விசாரணை நடக்கிறது.
இத்தனைக்கும் இலங்கையின்
தலைநகரம் கொழும்பு
பன்நாட்டவர் வாழும்
ஒரு பாதுகாப்பான பிரதேசமாம்?

தலைநகரம் கொலை நகரமானாலும்
தமிழர் தஞ்சம் தேடுவது அங்குதான்.
விடுதலையொன்றே விடிவுதரும்
அதற்காகப் போராடு
அலையாதே!
எம் நிலத்தில் நிமிர்ந்து
எதிரியுடன் போராடு.

□□

வெளிச்சம்

சிறுக்கை

அவள் என்னை வெ கு வாக க்கவர் ந்து விட்டாள். அவளின் சின் எனக்கருவிழிகள், நல்ல பசுந்தான் அவள் முகம், அந்த முத்தான் முகத்திற்கு அழகு கூட்ட வெள்ளிப்பிரேம்போட்ட கண்ணாடி, மிடுக்கான ஜீன்ஸ், இடுப்பிலே ஒரு பட்டை, இறுக்கமான சட்டை, ‘பாப்’ பண்ணிய தலை, தோளிலே தொங்கும் ஒரு ஏ. கே... உண்மையில் பெண் கெண்று நம்ப மறுக்கும் தோற்றம்! ஆரம்பத்தில் சில தடவைகள் நான் ஏரமாந்துவிட்டேன்.

“அக்கா... அக்கா ..... வாங்கோ அக்கா”

வீட்டுப் படலையடியில் யாரோ ஒரு பெண்ணின் குரல் கேட்கவே விடியற்காலையில் உறக்கமும் விழிப்பும் சேர்ந்து வர “ஓ கானிக் கெமில்றி” யுடன் போரடித்துக்கொண்டிருந்த நான் படலையடிக்கு விரைந்தேன். அவள்தான்! அவளேதான்!! இவ்வளவு நாட்களாக நான் கதைக்க வேணு மெண்டு நான் ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த, பெயர் தெரியாத அந்தப் பெண் போராளிதான், எனக்கெதிரே நின்று முறுவலித்தாள்.

“இண்டைக்குக்கொஞ்சம் பூ வேணுமக்கா, படங்கருக்கு வைக்க வேணும். ஆஞ்சிடாமை மரத்திலை விட்டிடுங்கோ, பிறகுவந்து ஆயிற்றாம்”

நல்ல இனிமையானகுரல்... செல்லமான சின்னங்கள். பாவம். இந்தக் கொட்டும் பனியிலும் இராணுவ வேலிகள் வழியே ஊர்ந்து விட்டு வருகி

தடைக்கற்கள்

குரும்பசிட்டியூரான்

றாலோ? அவள் ஒரு மெழுகுதிரி யாக எரிந்து கொண்டிருக்கிறாள் என்ற உண்மை என் உள்ளத்தைச் சுட்டபோது, அவள் என்னில் உயர்ந்து நின்றாள். என் ஊரவர்களை நினைக்க எரிச்சல் எரிச்சலாக வந்தது. அரசடி யிலும், அம்மன் கோவில் வீதியிலும் செம்பாட்டு மண்ணை அளைந்து விளையாடி, ஊர்ப்புழுதியில் குளித் தெழும்பியவர்களில் பலர், நாடு நாடாக அகதி அந்தஸ்துக் கோரும் நிலையில்... எங்கள் ஊர் மண்ணில் தவழாதவர்கள் -இந்த மண்ணுக்காகத் தங்கள் உதிரத்தைச் சொரிவதற்கும் உயிரைக் கொடுப்பதற்கும் ஓடி வந்து கொண்டிருக்கும் நிலையை நினைக்க நினைக்க நெஞ்சு வெடித்துவிடும் போல இருந்தது.

‘சரக்... சரக்...’ என்ற மிலிட்டரி மிடுக்குடன் நடந்து செல்லும் அந்தக் காவல் தெய்வங்களை பக்தி உணர்வுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

காலையில் தலையில் நாலு வாளி தண்ணீரை வாத்துவிட்டு பூப்பறிப்ப

தற்காகக் கூடையுடன் வந்து நிற்கும் என்னுடைய அப்பாவைக்காண எனக்கு எரிச்சல் எரிச்சலாக இருந்தது. சிவப்பு ரோஜா ஒன்றின் காம்பை முரட்டுத் தனமாக முறிக்க முற்பட்ட அவரை நான் தடுத்தேன்.

‘அப்பா... இன்டைக்குப் பூப் பறிக்காதையுங்கோ?’

அப்பா என்னை எரிச்சலுடன் பார்த்தார். சாதாரணமாகவே அவர் பார்வையில் கடுமை இருக்கும்.

‘வீரமரணம் அடைந்த போராளி களின் படங்களுக்குப் பூ வைக்க வேணு மாம்; காம்ப் அக்காமார் பூ வேணு மெண்டு வந்தவை’— வார்த்தைகளை விக்கி விக்கிச் சொன்னேன்.

‘என்றை அப்பன் முருகனுக்கு காலம்புறவிலை பூக்கூடையை நிரப்பாட்டா என்றை நெஞ்சு நிறையாது’ சொல்லிக்கொண்டே அழகு சொட்டி நின்ற பூக்களை முரட்டுத்தனமாகப் பிடுங்கி எடுக்கத் தொடங்கி விட்டார்.

என்னுடைய அப்பா ஒரு ‘பிரின் சிப்பல்!’

உண்மையான தெய்வங்கள் யார் என்பது அவருக்கு இன்னும் விளங்க வில்லை.

‘அப்பா... ஒரு நாலைஞ்சு பூவையாவது விட்டு வையுங்கோ. சொல்லிப் போட்டுப் போனதுகள் நம்பி வருங்கள். இங்கை பூவுகள் இல்லாவிட்டா அது களின்றை முகங்களைப் பாக்கேலா... பள்ளீஸ்’— நான் மன்றாடுகிறேன்.

‘படிக்கிற உனக்கென்னத்துக்கு அவையளோடை கதை’

வெளிச்சம்

அப்பா சீறிச் சினந்து வெடி சுட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய ஆக்கிரமிப்பு அதிகளவுக்குப் போய் விட்டது.

என்னுடைய அப்பா ஒரு பிரின்சிப்பல்...! சிரிப்பாக இருந்தது. ஏனென்றால் அப்பாவுக்காகவும் அவர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அப்பா கோவிலுக்குப் போன பிறகு தட்டத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு தாரணி வீட்டிற்குச் சென்றேன். ‘மலர்ந்திருந்த மலர்களைல்லாம் மரணித்தவர்களுக்காகவே’ என்ற உணர்வில், பனியில் நன்றாக மொட்டவிழ்ந்து நின்ற மலர்களை, சிவப்பு ரோஜோக்களைப் பறித்தேன். தட்டுடன் விரைந்து வந்து அவர்களின் வருகைக்காக வீட்டில் காத்து நின்றேன்.

‘சரக்... சரக்... சரக்...’

அவர்கள் தான் அவள்தான் முதலில்!

‘நாங்க ஆய்வோம் தானே அக்கா என்னத்துக்கு உங்களுக்கு சிரமம்?’

‘நீங்க எங்களுக்காகப் படுகிற சிரமங்களிலும் இது எவ்வளவு எவ்வளவோ மடங்கு சின்னன்...’

பட்டம் பெற்றிருந்தும் எவ்வகையிலும் பொருத்த மில்லா மல்போராட்ட சூழ்நிலையிலிருந்து முற்றும் மாறுபட்ட நிலையில் உள்ள என்தந்தத்துக்காக, இந்த மன்னுக்காக எந்த நிமிடமும் மரணிக்கத் தயாராக இருக்கின்ற இனம் குருத்துக்களைக் காணக்காண எனக்குக் கண்கள் கூசின.

‘என்னக்கார் யோசிக்கிறியன்?’

‘ஒன்றுமில்லை’

‘என்னக்கா படிக்கிறியன்?’

‘ஏ.எல்.’

‘நானும் ஏ.எல். படிச்சு பயோசயன்சிலை நாலு சீயும் எடுத்துப் போட்டுத்தான் இயக்கத்துக்கு வந்தனான்’

நான் திகைத்தேன். பயோசயன்சிலை நாலு ‘சீ’ எடுத்தவள், ஊண்டிப்படிச்சிருந்திருந்தா என்ன மாதிரி வந்திருப்பாள்... அவளில் அன்பு சுரந்தது.

‘உங்களுக்கு என்ன பேர்?’

‘தேவராணி... இயக்கப் பெயர் பாரதி’

‘பாரதி என்ற பெயரிலை எனக்கு நல்ல விருப்பம்’

‘எனக்கும் தான். பாரதியாரின் பாட்டுக்களைல்லாம் புரட்சியானவை. தேச விடுதலைக்காகவும் பெண் அடிமை நிலையை ஒழிக்கவும் வீறு கொண்டெடுமுந்தவர் என்றை அப்பாதான் இந்த இயக்கப் பெயரை எனக்கு வைக்கவர்...’

எனக்கு அதிசயமாக இருந்தது. பாரதியின் அப்பாவையும் என்னுடைய அப்பாவையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன்.

‘பாரதி... நீ அதிர்ஷ்டக்காரி. சுதந்திரத்துக்காகப் போராடப் போறதுக்கு முதல் சுதந்திரமாச் சிந்திக்க மனசு வேணும்... உங்கடை அப்பாவும் அதிர்ஷ்டம் செய்தவர்’

‘உண்மைதான். என்றை அப்பா, அம்மா, அண்ணா எல்லாருமே போராட்டத்துக்கு ஏதோ வகையில் உதவி செய்யினம். அண்ணா மெடிக்கல் கொலிச்சிலை இருக்கிறார். படிப்பு முடிஞ்சதும் இயக்கத்திலைஇணவார்.

“நாம் அரசியல்வாதிகள் அல்லர். நாம் புரட்சிவாதிகள்.

நாம் பழைய அரசியல்வாதிகள் போல மக்களை அணுகக்கூடாது. மாலைகள் அணிந்து, மேடைகள் மீது முழுங்கி, மக்களின் உணர்ச்சிகளைச் சிளரிலிட்டு, மக்களுக்குப்பொய் சொல்லி, மக்களை ஏற்றி அந்தக்காலத்து அரசியல்வாதிகள் நாடக மாடினார்கள். நாம் மக்களை வித்தியாசமாக அணுக வேண்டும். மக்களுக்கு உண்மைநிலையை விளக்க வேண்டும். பொய்யான, நடை முறைச்சாத்தியமற்ற வாக்குறுதிகளை நாம்மக்களுக்கு வழங்கக்கூடாது! நாம் எதற்காகப் போராடு கிறோம், எந்தக்கொள்கையின் அடிப்படையில் போராடுகிறோம், நாம் எதிர் கொள்ளும் பிரத்தினினைகள் என்ன? என்பதை யெல்லாம் நாம் மக்களுக்கு எடுத்து விளக்க வேண்டும். உண்மைநிலையை எடுத்துவிளக்கும் பொழுதுதான் மக்கள் எழ்மீது நம்பிக்கைகொள்வார்கள்”

—தமிழ்முத் தேசியத்திலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்.

“நீங்க குடும்பமா போராட்டத் திலை இறங்கியிருக்கிறியள். இப்பிடியான நிலை எல்லா இடமும் இல்லை”

“எல்லா வீடுகளும் முழுமையா ஆதரிக்கையுக்கைதான் எங்கடை போராட்டம் முழுமை பெறும்”

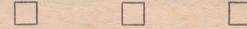
அவன் விடைபெறும் போது அந்தச் சிவப்பு ரோஜாக்களின் அழகிலே மெய்ய மறந்தாள்.

“சிவப்பு ரோஜாக்களெண்டால் எனக்கு நல்லாய்ப்பிடிக்கும்”

ஓவ்வொரு நிமிடமும் மரணத்தை எதிர்நோக்கும் இவள் எப்படி இயல்பாக வாழ்கிறாள்? எனக்கு அவளைப் பார்க்க விசித்திரமாக இருந்தது.

நிறைய அவளிடம் கற்க வேணு மென்றிருந்தது.

என்னுடைய மனம் போர்க்களமாகி விட்டது.

அப்பா சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். வெளியே சில மாணவர்களின் குரல்கள் போல இருந்தன. அவர்கின்துக் கொண்டு கைகளை அவசரமாகக் கழுவி விட்டு வெளியே சென்றார்.

வந்திருந்த அண்ணா ஒருவர், அப்பாவைக் கைகூப்பி வணங்கி விட்டுச் சொன்னார்.....

“பல்கலைக்கழக வெட்டுப்புள்ளி தொடர்பாக அரசாங்கத்தின் போக்கைக் கண்டித்து பெரிய ஊர்வல மொன்றை மாணவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து நடத்தப் போகிறோம். உங்கடை ஸ்கூல்லை உள்ள மாணவர்களையும் இதில் கலந்து கொள்ள அனுப்ப வேணும். எங்கடை நோக்கம் வெற்றி

வெளிச்சம்

பெற உங்கடை ஒத்துழைப்புத் தேவை' அந்த அண்ணா சொல்லி விட்டு அப் பாவைப் பார்த்தார்.

“எங்கடை உரிமைகளுக்குக் குரல் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். இல்லாட்டா அரசாங்கம் எங்களை இளிச்ச வாயர்கள்எண்டுநினைச்சிடும். எங்கடை பிள்ளையள் எத்தினை எத்தினையோ மரணிச்சிட்டுதுகள். இவையளைல்லாம் என்னத்துக்குச் செத்தினம் எண்டதை நினைச்சுப் பாக்க வேணும். முழுஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் நாங்கள் தருவோம்”

அப்பா இப்படிச் சொன்னதும் மகிழ்ச்சியுடன் அவர்கள் விடை பெற்றுக் கொள்ளார்கள்.

அவர்கள் சென்றபின்-

“அப்பா! நாளைக்கு ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்துக்கு நானும் போகத்தானே வேணும்?”

“ஹா ர் வ ல மு ம மண்ணாங்கட்டியும்... உவைக்கு வேறை வேலை இல்லையோ?”

“ஆரேன் கத்தித்தர உரிமையை நாங்க அனுபவிச்க வேணும். இதென்ன நியாயமென்டு நான் கேக்கிறேன்?”

“ஹார்வலத்திலை கொண்டு வந்து குண்டைப் போட்டு விட்டாங்க கொண்டா”

அப்பா ஒரு நச்சுப்பல்லி.

என் மனம் போர்க்களமாகி விடது.

சென்றிப்பக்கமாக வெடிச்சத்தங்கள் கேட்கத் தொடங்கி விட்டன.

பொழுது துயரத்துடன் விடிந்தது. சோக்கீதம் இதயத்தைக் கசக்கிப் பிழிந்தது. கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு வெளியே வந்தேன். போராளிகளின் வாகனங்கள் அங்கும் இங்கும் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. சரக் சரக்...

சரக்.. சத்தங்கள் எழுப்ப பள்ளக்கும் ஆயுதங்களுடன் சண்டைக்குப்போட்டு பெண் போராளிகளும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களிடையே என்பாரதியைத் தேடினேன். அகப்படவில்லை.

ஓலி பெருக்கியில் - அவள் வீரமரணம் பற்றிய செய்தி ஒலிபரப்பப்பட்டபோது, நான் ‘ஓ’ என்று கதறி விட்டேன். பாரதியின் வித்துடலைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற உள்ளத்துடிப்புடன் காம்புக்குப் போவதற்கு முன் வீட்டிலே பூத்திருந்த சிவப்பு ரோஜாக்களை... அவள் ஆசையோடு நேசித்த அந்த ரோஜாக்களை... இன்றைய விடியலிலே அவருக்காக மலர்ந்திருந்த அந்தப் பூக்களையெல்லாம் பறித்தேன்.

“நில்.... எங்கே போறாய்?” அப்பாவின் சினத்த குரல்.

“அஞ்சலி செலுத்த”

“உனக்கென்ன விசர் பிடிச்சிட்டுதே?”

“விசரில்லை வெறி. ஆக்கிரமிப்புகளுக்கெதிராக நாட்டிலை மாத்திரமல்ல, வீட்டுக்குள்ளேயும் போராடவேணுமென்ட வெறிதான் எனக்குப் பிடிச்சிருக்கு”

“உள்ளதை உள்ளை போ..... நான் சொல்லிற்றதைக் கேள்...”

“எனக்கொண்டும் சொல்ல வேண்டாம். உங்கடை கதையளைக் கேக்கிற நிலையில் நான் இல்லை... உங்களைப் போலை ஆக்களதான் போராட்டங்களுக்கெல்லாம் தடைக்கற்கள்... போராட்டத்தைப் பின்னடையச் செய்யிற ஒவ்வொருத்தரும் எதிரிகள்தான்”

“இந்தளவைப் படிச்சுப்போட்டு சோதினை எடுக்கிற நேரத்திலை என்னடி உழறுறாய்?”

“நோட்ஸ் எல்லாம் பத்திரமாக்கிடக்கு. உயிர் இருந்தா திரும்பி வந்து படிப்பேன்...” □□

நாடகாசிரியர் கவனத்திற்கு சில குறிப்புக்கள்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

“நாடகாசிரியன் பிறக்கிறான், அவன் உருவாக்கப்படுவதில்லை” என்ற கூற்றை முற்றுமுழுதாக ஏற்கவோ நிராகரிக்கவோ முடியாது. இயல்பிலே ஆற்றலுள்ள ஒருவர் கற்பதன்மூலம் தன் னாற்றலை மேலும் விருத்திசெய்து கொள்ள முடியும். கலை இலக்கியப் படைப்பாளி கலைப் பொறுத்த வரையில் “கற்றல்” என்பது கல்வி நிறுவனங்களில் கற்பதை மட்டும் குறியாது, துறைசார்ந்த திறமை சாலிகளின் படைப்புக்களைக் கற்பதையும் குறிக்கும். புராதன கிரேக்கத்தின் சோபே கிலிஸ், அரிஸ்டோபேனஸ், பிரான்சின் மொலியே, இங்கிலாந்தின் ஷேக்ஸ்பியர் ஆகியோருக்குத் தாம் பெரிதும் கடமைப் பட்டுள்ளதாக பேர்னாட்ஷோ கூறுகிறார். படைப்பாளிகளுக்குப் பிறரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வமும், கற்றதை ஒப்புக் கொள்ளும் துணிவும் அவசியம்.

இங்கு “கற்றல்” என்பது நாடகத்தின் வகை, வடிவம், வடிவமைப்பு, உத்தி, நுட்பம், வளங்கள், மூலகங்கள், மொழி என்பனவும் பிறவும் பற்றியதோரு தெளி வான் அறிவினைப் பெறுவதையே குறிக்கும். பல நூற்றாண்டு காலமாகப் பார்வையாளரின் எதிர்வினைகளை அறிந்து, முன் வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களே நாடகத்தின் விதிமுறைகளாக உள்ளன. கலைக்கோட்பாடுகளும் விதிமுறைகளும் பின்பற்றப் படுவன மட்டுமல்ல, ஆற்றலுள்ள கலைஞர்களால் அவை மீறப்படுவன வாகவும் உள்ளன. ஆற்றலும் வீரியமிக்க மீறல்களும் புதிய விதிகளாக அமைந்து விடுகின்றன.

நாடகவாக்கத்தின் நுட்பங்களையும், விதிகளையும் கற்க முடியுமே அன்றிப் படைப்புத்திறனைக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது. தற்புதுமை (Originality) என்பது

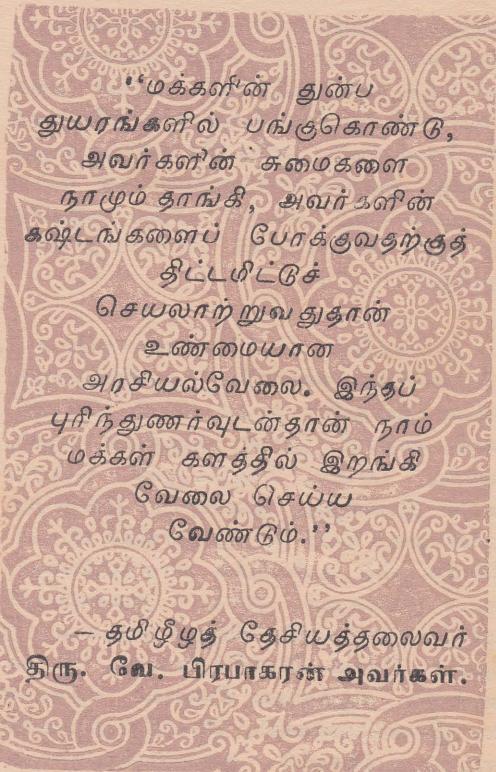
வெளிச்சம்

தன்னிலிருந்து வருவது. அதனைச் செம்மைப் படுத்த மட்டுமே கற்றல் உதவும். உயிர்த்து டிப்புள்ள பாத்திரங்களைப் படைக்கவும், புதிரும் ஹாசியமும் இளையோரும் உரையாடலை எழுதவும் எவரும் கற்றுத்தர முடியாது.

நாடகம், பார்வையாளரது கவனிப்பை மூலம் ஆர்வத்தையும் கண்டோறும் பற்றிப் பிடித்து வைத்திருக்க வேண்டும்; அவர்களை ஆயத்த நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு வைத்திருப்பதாயின்;

1. மனித அனுபவத்தினுள் அடங்கும் விஷயங்களை, வியப்பும் மகிழ்வும் ஏற்படும் வண்ணம் வழங்க வேண்டும்.
2. பார்வையாளர் நம்பக்கூடியதாக உள்ள வற்றைத் தெளிவு செய்தல் வேண்டும்.
3. ஒளிவு மறைவுகளை மிகவும் குறைத்து, பார்வையாளர் அறியவேண்டிய யாவற்றையும் தெளிவு பட விளக்க வேண்டும்.
4. வரவிருப்பவற்றை நுட்பமாக முன்னதாகவே கோடிகாட்டிச் செல்ல வேண்டும்.
5. நாடகத்தின் சூழலும், அதன்தொனியும் தெளிவுபட வேண்டும்.

எந்தவொரு அரங்கத் தயாரிப்புக்கும் ஒரு “பாய்ச்சல்” தேவைப் படுகிறது. ஒரு புறத்தில் நாடகாசிரியன்து எழுத்துரு உள்ளது. மறுபுறத்தில் அரங்கத்ததயாரிப்பு உள்ளது. இவை இரண்டுக்குமிடையே ஒரு வெறுமை- வெறும் வெளி- உள்ளது. இவ் வெளியைச் செவ்வனே நிரப்புவதில் தான் அரங்கப் படைப்பின் வெற்றிதங்கியுள்ளது. இவ்வெளியை நிரப்புவதற்கு வேண்டிய அனைத்தையும் உறுதியாக வழங்கும் அத்தி பாரமாக அமைவதே எழுத்துரு. எழுத்து

ரவை ஆழமாகவும் உறுதியாகவும் அமைக்கும் பொறுப்பு நாடகாசிரியனுடையதாகும். நாடகாசிரியனுக்கும் பார்வையாளருக்குமிடையில் பல இடைத்தரகர்கள் அவசியமாகின்றனர் என்ற காரணத்தினாலேயே நாடக எழுத்துரு உறுதியும் தெளிவும் ஆழமும் உள்ளதாக இருக்க வேண்டியுள்ளது. நெறியாளர், நடிகர், ஏனைய அரங்கக் கலை ஞர் கள் என்ற இடைத்தரகர்கள் சிதைக்க முடியாதவாறு நாடக எழுத்துரு அமைவது அவசியம்.

“‘நவில் தொறும் நால் நயம்’ என்பதற்குச் சிறந்த சான்றாக நல்லதொரு நாடக எழுத்துரு இருக்க முடியும். நல்லதொரு நெறி யான், மேடைத்தயாரிப்புக்காகத் தெளிவு செய்யும் எழுத்துருவை பல நூற்றுக் கணக்கான தடவைகள் படிப்பது வழக்கம். அத்தனை தடவைகளும் அவ்வெழுத்துரு

அவனுக்கு நவநவமான கருத்துக்களையும், சிந்தனைகளையும், கற்பனைகளையும் கொடுத்த வண்ணமிருக்கும். அதன் கலை ஆழத்திலிருந்து வெவ்வேறு வியாக்கியானங்கள் வெளிவரும். அதே வேளையில் எழுத் துருவின் அடிநாதமாக, ஆத்மாவாக உள்ள “சிந்தனையை” எவரும் மாற்ற முடியாத படி அது செட்டிறுக்கம் கொண்டதாகவும் இருக்கும்.

நாடகத்தின் வார்த்தைகள் “பேசப் படும் வார்த்தைகளாகவே” கணிக்கப்படும். அவ்வார்த்தையின் நாதம், லயம், தொனி, கனதி, ஸ்தாயி, இளை, மனநிலை, சூழல், உணர்வு, பாவம், மனவெழுச்சி என்பன யாவும் இணைந்து, இசைவு பட நின்று நடகனின் மூலம் உயிர் பெற்று அரங்கில் பரவும். இவ்விசைவின் உயிர்ப்பில் பாத்திரங்களும், நாடக இயக்கமும், நாடக நிலைமையும் உயிர்பெற்று வாழும். மேலும் நாடக வார்த்தைகள் செயல் பொதிந்தனவாக இருக்க வேண்டும். கருத்துருவு நிலையில் சிந்தனையின் இயங்கியலாகவும், பெளதிக நிலையில் காட்சிப்படிமங்களின் அசைவியக்கமாகவும், வார்த்தைகள் அமையும்.

கலையைத் தொக்குநிலையில் வைத் திருத்தலே சிறந்தகலை எனப்படும். ஒன்றைச் சொல்லிப் பிறிதொன்றைக் கருதுவது தான் கலையின் பணி. இந்த வகையில், நல்ல தொரு நாடக எழுத்துரு என்பது, தான் சொன்னவற்றினுடாக, சொல்லாது விட்ட வற்றை வெளிக்காட்டி நிற்கும் சிறப்பினைக் கொண்டதாக இருக்கும். எழுத்துருவில் இதனைக் கண்டறிந்து வெளிக்கொண்டவதே ஏனைய அரங்கக் கலைஞரின் பணியாக இருக்கும். அரங்கில் பேசப்படும் வார்த்தைகள் வெறுமனே கேட்கப்படுவன மட்டுமல்ல, அவை முக்கியமாகப் பார்வையாளரால் பார்க்கவும் படுகின்றன. பார்க்கும்படி பேசப் படும் வார்த்தைகள், பேசப்படும் முறைமையால், தொக்கு நிற்கும் பொருளை வெளிக் கொண்டந்து நிற்கும். எனவே, ஏழ்கடலைப்

புகுத்திக் குறுகத்தறித்து நிற்கும் வார்த்தைகளே நாடக அரங்கைச் செழுமைப் படுத்தும் சிறந்த கலை ஊடகங்கள் என நாடகாசிரியன் கருத வேண்டும்.

நாடகங்கள் அடிப்படையில் வேறுபடலாம்; நாடக எழுத்துருக்கள் வேறுபடுவதில்லை. நாடகவைக்கள் பல. ஒவ்வொரு நாடகமுமே ஒரு தனிவகை எனக்கொள்வாரும் உளர். நாடக எழுத்துருக்கள் தரும் தகவல்கள் வேறுபடுவதில்லை. அதாவது, என்ன? எங்கே? எப்பொழுது? ஏன் நடக்கிறது? என் பணவுக்கான விடைகளையே அனைத்து எழுத்துருக்களும் ஒவ்வொரு கணமும் தந்த வண்ணமிருக்கும். இத்தகவல்கள் மூலமே நாடகம் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தி நகர்ந்து செல்கிறது. காரண காரியத்தொடர்புடன் கூடிய விளக்கங்களோடு கதையை நிகழ்த்திச் செல்லும் கலையே நாடகம். இயங்கு நிலையிலுள்ள கதைதான் நாடகம். மனித மோதலி னாடாகவே அவ்வியக்கம் வளர்கிறது. மனித மோதலின் கதையைக் கூறும் நாடகம், வாழ்வை ஒத்ததாக நின்று, உள்ளார்ந்த சிந்தனை சார்ந்த இயக்கத்தினுடாகவும், அதன் விளைவாக எழும் புற இயக்கத்தினுடாகவும் நிகழ்வுகளை நிகழ்த்திக் காட்டுகிறது.

படிப்பதற்கென மட்டும் நாடகங்களை எழுத வேண்டிய அவசியமே இல்லை. படிப்பதற்குரிய இலக்கிய வடிவங்கள் வேறு பல உண்டு. அரங்கிலேயே நாடக எழுத்துரு முழுமை பெறுகிறது. நாடக எழுத்துருக்கள் இலக்கியத்தரம் வாய்ந்தனவாக இருக்க வேண்டாமா? இலக்கியத் தரமல்ல நாடகத்தின் உரைகல். ஆற்றுகைத்தரமே அதன் குறியிலக்கு. அவ்விலக்கினை நிறைவு செய்யும் வேளையில், எழுத்துரு இலக்கியத்தரம் வாய்ந்ததாக அமையுமாயின் விரும்பத்தக்க ஒன்றே. இலக்கியத்தரத்துக்காக ஆற்றுகைத்தரத்தைப் பலியிட முடியாது. எழுத்துருவே இல்லாத அரங்க வெற்றிகள் பல இருப்பதை நாம் உணரலாம். ஆயினும் நியம அரங்குக்

வெளிச்சம்

காக எழுதும் நாடகாசிரியன் இரண்டு வெற்றிகளையும் அடைய அவாவுவது நல்லது. இன்றைய பரிசோதனைகள் நாளைய நியமங்களாகும் என்பதால் பரிசோதனை நாடகங்களும் எழுத்துருவை இலக்கியத்தரத்தோடு அமைக்க முற்படுவதில் அக்கறை செலுத்தலாம். வீடியோ நாடாக்கள் வந்து விட்ட வேளையிலும், ஒரு கால கட்டத்தின் கங்களாக எழுத்துருக்கள் அமைவதே நல்லது.

தொடர்பு கொள்ளல் சிறப்பது நாடகத்தின் வெற்றிக்கு உதவுமாதலால், நாடகாசிரியன், நாடகத்தின் தொடர்பு கொள்ளல் சாதனங்களை அறிந்திருப்பது அவசியம். தொடர்பு கொள்ளலுக்கான ஊடகங்கள் மூலமே “அரங்கின் மொழி” பிறப்பிக்கப்படுகிறது. நாடகத்தினதும் அரங்கினதும் அனைத்து மூலகங்களாலும் ஒருமித்துப் பேசப்படும் மொழியே அரங்க மொழியாகும். தனது சாதனத்தினாடாக, தனது காலத்தில் காலுான்றி நின்று, தனது மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் நாடகத்தில் மட்டுமே, பார்வையாளரோடு மறுவின்றித் தொடர்பு கொள்ள முடியும். நாடகத்தின் குறிகள், சுட்டிகள், சைகைகள், சங்கேதங்கள் யாவற் றையும் நன்கறிந்து நாடகாசிரியன் எழுத வேண்டும். தனது பண்பாட்டில் காலுான்றி நின்று உலகப் பொதுமையை எட்டும் நாடகமே எக் காலத்தும், எம்மக்களோடும் தொடர்பு கொள்ள முடியும்.

நாடகாசிரியர், நாடகமொன்று ஏன் தோல்வி காண்கிறது என்பதை அறிந்திருப்பது நல்லது. வேகம் குறைந்ததாகவும், சலிப்பூட்டுவதாகவும், நம்பமுடியாததாகவும் உள்ள போது நாடகம் தோற்றுப் போகிறது. அங்கு நல்லதொரு நாடகத்துக்கு அவசியமான;

நாடகஇயக்கம்

முறுகல் நிலை

உயிர்த்துடிப்பான பாத்திரங்கள்

என்பன போதாமல்லிருக்கும். இவற்றை நிலை நிறுத்த நாடகாசிரியர் முயல வேண்டும்.

நாடகாசிரியரொருவர் மறக்க முடியாத சில விஷயங்கள் உள்ளன. நாடகம் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடு என்பதையும், அறிவுட்டலையும் மகிழ்வூட்டலையும் நாடகம் தனது பணியாகக் கொண்டுள்ளது என்பதையும், வாழ்விலிருந்து பெற்று, வாழ்வை வெளிப்படுத்தி, பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, வாழ்வுக்கு வழி காட்டுவதாக நாடகம் அமைய வேண்டுமென்பதையும், சுவைபடவருவன் வற்றையெல்லாம் தெரிந்தெடுத்து, அவை அனைத்தும் ஓரிடத்து வந்தன வாகத் தொகுத்து கூறுவது நாடகத்தின் முறைமை என்பதையும் நாடகாசிரியர்கள் மறவாது மனத்தில் இருத்துவது நல்லது.

சமகால நாடக வல்லுனரான பீட்டர் புரூக் என்பார் மொழி, அசைவு, ஒலி, வெளி எனும் நான்கினையும் நாடகத்தின் மூலவளங்கள் எனக்கூறுவார். இவற்றை செல்வனே அறிந்த விண்ணரே நாடகம் எழுத முற்படுவது நல்லது. அப்பொழுதுதான் அந்த நாடக எழுத்துரு அரங்க ஆற்றுகைக் கான தொரு மூலகமாக அமையும். உயர்கவிதையை ஒத்த வகையில், மேற்கூறிய நான்கினையும், செட்டாகவும், செறிவாகவும், சிக்கனமாகவும் பயன்படுத்தும் நாடகாசிரியர், நிச்சயமாக நல்ல நாடகங்களை எழுத முடியும்.

நாடகத்தையும் அரங்கையும் பற்றிக் கற்றறிந்து, தனது ஆற்றலைச் செழுமைப்படுத்தி, நாடகங்களை எழுத முற்படுவோமானால் எம்மிடையேயும் நல்ல நாடகங்கள் பிறக்கும்.

சீறுபிள்ளை வேளாண்மை

செங்கை ஆழியான்

“**துமிபி இன் ன மும்**
வர வில் ன லயே,
பிள்ளை?”

கூறுவது? துடித்துப் போய் விடுவார்.

வேலுப்பிள்ளை அம்மான் பத்தாவது தடவையாகக் கேட்டுவிட்டார். மாலைக்கருக்கலில் வானத்தில் கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி வெளவால்கள் பறக்கத் தொடங்கியதும் அவர் இருப்புக்கொள்ளாது தவிப்பார். பேரனை இன்னமும் காணவில்லையே? எங்கு போய் வாறான்?

தி ன் ன ண சு கு ந்தில் அமர்ந்து சட்டையொன்றின் கிழிந்த பகுதிகளைத்தைத்துக் கொண்டிருந்த தவமனிக்கு கிழவனாரின் தவிப்புக்குக் காரணம் புரியும். அவர் சுபாவத்தில் அப்படித் தான். எதற்கும் பதட்டமும் பயமும். அவன் சென்றவிடத்தை எப்படிக்

“இல்லை மாமா..... ஏதோ வாசிகசாலைக் கூட்டம் என்றவன். வந்திடுவான், கெதியா வந்திடுவான்.” - மனமறிந்த பொய்.

“பாத்துக்கொண்டு வாறன்...”, என்றபடி அவர் கைத்தடியை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டபோது தவமனிக்குத் திக்கென்றது. அவர் நிச்சயம் வாசிகசாலைக்குத் தான் போகிறார். அவன் ஒருவார்த்தைத்தக்குச் சொன்ன பொய். சரவணன் அங்கேயா இருப்பான்?

முற்றத்தில் மேய்ந்து கொண்டிருந்த கோழிகள் மார்த்தின் பதிந்த கிளைக்கு உந்திப்பறந்தன. தாழ்கிளையிலிருந்து மறு

சிறுக்கை

வெளிச்சம்

கிளைக்குத் தாவி வசதியாக
அமர்ந்து கொள்ளத் தவித்
தன்.

“தம்பி இன்னமும் வர
வில்லையே, பின்னை?..” கிழ
வணாரின் குரல் காதுகளில்
ரீங்காரமிடுகிறது. மாலை
வேளைகளில் அவள்,
அதற்கு முன் அவள் மாமிகிழவனாரின் மனைவி- கேட்ட
வெரும் விசாரிப்பு. உன்னமை
யில் வேலுப்பின்னைய
ருக்கு மாலைவேளைக்குப்
பின்னர் எவரும் வெளியில்
தங்கிவிடக்கூடாது. செல்ல
வும் கூடாது. அவரும் அப்
படித்தான்.

தவமணியின் கணவன்
சுப்பிரமணியம் அந்தக்
காலத்தில் தமிழரசுக்கட்சி
யின் பிரதான பேச்சாளன். கட்சியின் எந்தக்கூட்டத்திலும் அவன் குரல் ஒலிக்கும்.
அவனது பேச்சைக்கேட்டப்
தற்கென்றே ஒரு சனத்திரான் இருந்தது. வன்னிப்பிரதே
சத்தின் பட்டிதெர்ட்டிகளில்
எங்கும் நிகழும் கூட்டங்களில் அவன் இருப்பான். கட்சியின் பலம் அவன் என்
பலர் கூறுவதை அவள் கேட்டிருக்கிறாள்.

மாலைவேளை வந்ததும் கிழவர், “தம்பி வந்திட்டானே?..” என மனையைக் கேட்பார். அந்தக்
கேள்வியில் கவலையும் பாசமும் கலந்தொலிக்கும்.

“இல்லை அப்பா,
இண்டைக்கு வாடியதியில்
கூட்டமாம்...”

கிழவனாரின் முகம்
கறுத்து வாடிவிடும்.

“ஊர் கெட்டுக்கிடக்
குது... இவன் இப்படித்திரி
யிறானே? வீட்டில் பொஞ்
சாதி பிள்ளையிருக்கிறதும்
தெரியாமல் ..” என அவர்களைப்படுவார்.

அவருடைய உலகம்
மிகச்சிறியது. அவர் குடும்பம், அவர் வளவு, அவர்
தோட்டம், அவர் வயல்... இவ்வளவும் தாம் அவரின்
உலகம். அதற்குப் பால்
அவருக்கு எதுவும் தெரியாது.

சுப்பிரமணியம் பேசிப்
பேசியே தொண்டனாக
விருந்து செத்துப்போனான். கிளிநொச்சித் தொகுதிக்குப்
பாராஞமூன்றப்பிரதிநிதியாகத் தேர்தலில் நிற்பதற்கு,
நீண்ட காலத்தொண்டனான் சுப்பிரமணியத்தை
நிறுத்த வேண்டுமென மத்திய செயற்குழுவில் பண்டிதர் கேட்டபோது, “சுப்பிரமணியம் ஒருதமிழ்
வாத்தி...” எனக்காரணம் காட்டித்தட்டிவிட்டு கறுப்புக்கோர்ட் ஒன்றிற்கு அவரிடம் வழமைபோல் ஒதுக்கப்பட்ட அநியாயம் நிகழ்ந்தது. அதன் பின்னர் சுப்பிரமணியம் நொந்துபோனான். அந்த நிகழ்ச்சிக்குப்பின்னர்,

“தம்பி வீட்டிற்கு வந்திட்டானே?..” எனக் கிழவர் கேட்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை.

உலகில், எல்லா
விடுதலைப்
போராட்டங்களிலும்
ஒடுக்குமுறையின்
நெருப்பில் குளிப்பது
பொதுசனங்களே.
ஏனென்றால்
அடக்கு
முறையாளர்கள்
போராளிகளை
அழிப்பதில் காட்டும்
தீவிரத்தை விடப்
பொதுமக்களின்
ஆன்மீக உறுதியை
உடைக்கவேண்டும்
என்பதில்தான் அதிக
அக்கறை
காட்டுகிறார்கள்.
ஆனால் இந்த
முயற்சிகள் ஒரு
பொழுதும் வெற்றி
அளிப்பதில்லை.

தமிழ்முத் தேசியத்தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன்
அவர்கள்.

பேரன் இப்பொழுது நேரம் கழித்து வீட்டிற்கு வரத் தொடங்கி யிருக்கிறான். கிழவனாரின் அடிவயிற்றில் மீண்டும் திகில் பற்றிப்படர்ந்து கொண்டது. மீண்டும் பழைய கேள்வி அங்கு ஒலிக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

படலையைத் திறந்து கொண்டு அவர் திரும்பி வருவது தெரிகிறது. தவம் ணிக்குச் சற்றுக்கலக்கமாக இருந்தது. அவனுடைய பொய் தெரிந்துவிட்டது. அதற்காக அவர் ஏசமாட்டார். அவருக்கு வெரையும் கோபத்துடன் ஏசத்தெரியாது. தனக்குத் தானே சலித்துக்கொள்வார். ஏச்சிலும் பார்க்க அவர் சலிப்பு வேதனையைத்தழும்.

“வாசிகசாலையில் ஒரு கூட்டமுமில்லையாம், பிள்ளை. அவன் உளக்குப் பொய் சொல்லியிருக்கிறான்.”

அவள் எதுவும் பேச வில்லை. ஸாந்தரைக் கொளுத்தி வளைக்கம்பியில் மாட்டிவிட்டாள்.

“எப்படியிருந்தம்? இப்படியாச்சுது... வீடுவாசல்காணி பூமியளை அப்படியே விட்டுவிட்டு இங்கு ஓடி வந்திருக்கிறம். கடல் போல வீட்டைவிட்டிட்டு இப்படி இங்கு ஒரு திண்ணையில் ஒதுங்க வேண்டி வந்திட்டுது.

அகதியாக கையேந்தி... என்றவீடு இப்ப எப்படியோ? ஆச்சியினர் தோட்டம் கொத்தாத்தை வயலெல்லாம் பற்றைக்காடாகி யிருக்கும். பாவியள்... நிம்மதியாக இருந்த எங்களை அடிச்சத் தூரத்திப்போட்டான்கள்...”

தவமணி எதுவும் பேச வில்லை. பூநகரியில் அவர்கள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக வும் நிம்மதியாகவும் வாழ்ந்தார்கள். அவள் ஓடி வினையாடிய பூமி. அவர்களை வாழவைத்த வயல்கள். திடீரென ஒரு நாள் கெள்தாரிமுனைப் பக்கமிருந்து வந்து புகுந்த இராணுவம் அவர்களை அந்தக்கிராமத்தைவிட்டு கடல் கடந்து ஓடியாழ்ப்பாணத்தில் அகது நிவாரணத்துடன் வாழவைத்துவிட்டது.

“பிள்ளை... என்ற வீட்டில நான் சாகவேணும்...” என்று கிழவனார் கண்கலங்கினார்.

“அதையே என்னிக் கொண்டு ஏன் மாமா கவலைப்படுகிறியள். அங்கு திரும்பிப் போகாமலே இருக்கப்போறம்?”

“இனி எங்கைபோறது? அரசாங்கத்தோட சண்டை பிடிக்க முடியுமே? உந்தப் பொடியள் தேவையில்லாமல் அரசர் நகர்த்த தோடு கொளுவிப்போட்டு இப்படி

எல்லாரையும் தவிக்கவிட்டிருக்கி றாங்க கள். இவங்களிட்டநாங்கள் கேட்டனாங்களே எங்களுக்கொரு நாடுவெண்டுமென்டு?”

அவர் இந்தவாறு பேசத் தொடங்கி விட்டால் அவரை நிறுத்த முடியாது. என்பது வயதுப்பழையமை.

அவர் ஏக்கம் அவருக்குப் புரிந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் அதிகாலையில் எழுந்ததும் மண்வெட்டியுடன் தோட்டத்திற்குச் சென்று மண்ணைப்பிரட்டி உழைத்துவிட்டு வந்தவர். மாரிமழையின் முதல் துளி நிலத்தில் விழுந்ததும் கலப்பையையும் மாடுகளையும் தயார் நிலையில் வைத்திருப்பவர். ஒரு பெரும்மழையுடன் ஆடிஉழைவத்தேடி ஒடுபவர். மாலை வரை தோட்டத்திலும் வயல் வரம்பிலும் உழைப்பின் நிறைவுடன் திரிந்தவர். இப்படி முடங்கிக்கிடப்பதென்றால்...?

சிலவேளாகளில் கிழவனாருக்கும் பேரன் சரவண ஞக்கும் பலத்த வாக்குவாதமே நடக்கும்.

“என்றா இப்படித்திரியிறாய்? படிப்பைவிட்டிட்டு... கடைசி உன்ற கொப்பர் மாதிரி ஒரு வாத்தியாகவாவது வருவாய் எண்டு நினைச்சன். சரி அது தான் வேண்டாம். இருக்கிற காணி பூமிகளையாவது ஒழுங்கா

வெளிச்சம்

எனக்குப்பிறகு பார்க்கக் கூடாதே? ”

“அப்பு, உங்களுக்கு ஒன்டும் புரியாது. நீங்கள் அப்படிப் பழக்கப்பட்டிட்டியள். நீங்கள் பிறந்ததே அடி மைநாட்டில்... பிரித்தானியர் ஆட்சியில். உங்களுக்குச் சுதந்திரத்தின் மதிப்புத் தெரியாது. ” என்பான் சரவண். “படிச்சாப் போல இங்க பல்கலைக்கழகமும் உத்தியோகமும் தேடியே வரப்போகுது? அப்பு, முதலாம் ஆண்டு படிக்கிற பிள்ளைகளில் ஒரு இரண்டு சதவீதம் கூட யூனி வேசிற்றிக்குப் போற தில்லை. ”

“அந்தக் கதையளவிடு, பேரா... உன்கொப்பா மாதிரிப் பேசாதை. அவன் இவ்வளவு கத்துக்கத்தியும் என்ன கிடைச்சது? தமிழரசு மேடையில் என்ன பேச்கப் பேசினான்? கொழும்பில சத்தியாக்கிரகம் செய்து அடிவாங்கிக்கொண்டும் வந்தான். சிங்களவங்கள் பொல்லாதவங்கள் கண்டியோ? அப்படியே உன்ற கொப்பரைத்தாக்கிப் பக்கத் தில இருந்த குளத்துக்குள்ள வீசினவங்களாம். அருந்தப்பு. அவனாலயே எதையும் சாதிக்க முடியவில்லை. இப்பு உந்தப்பொடியளே சாதிக்கப்போகுதுகள்... ”

“அப்பு, அப்பாவும் அவரோடு சேர்ந்தவையும்

பேசிப்பேசியே காலம் கடத்தி விட்டினம். இவர்கள் பேசிப்பேசி தலைவர்மாரின் பாராளுமன்றக் கதிரைகளைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்தினம். இப்பத்தைப் பொடியள் பேசுற்றில்லை. ”

“போடா பேரா, சிறு பிள்ளை வேளாண்மை... ”

“சரவணா, அப்பு வோட என்ன சண்டை. சாப்பிடவா... ” என்று தவமணி அடுக்களைக்குள்ளிருந்து குரல் கொடுப்பாள். அவன் அப்புவைப் பார்த்துச் சிரித்துவிட்டு எழுந்து செல்வான்.

“அப்புவோட ஏன்ரா வாதாடுறாய்.. பாவம் அந்த மனிசன். பூநகரியை விட்டிட்டு இங்கு ஓடி வந்த திலியிருந்து கலங்கிப்போய் அமைதியிழுந்து தவிக்கிறார். உன்றை அப்பம்மா செத்த போதுகூட இப்படிக் கலங்கியிருக்கமாட்டார். அந்த மனிசனுக்கு தான் பிறந்து வாழ்ந்த வீட்டில், காணியில சாகவேணுமென்று ஒரு விருப்பம்... அது சரிவாரதோ என்ற பயம் இப்பகொஞ்சநாளா... ”

“ஓம் அம்மா, முந்தநாள் கூட கனவில் சங்குப்பிட்டி, வாடியடி என்றெல்லாம் புச்தினவர். விட்டிட்டுப் போங்கடா போங்கடா என்றும் கத்தினவர்... ”

சாப்பிட்டுவிட்டுப் போன சரவணன் இன்னமும் விட்டிற்குத் திரும்பவில்லை. அவன் இனிமுன்று நான்கு மாதங்கள் திரும்பி வரமாட்டான் என்று கீழவரிடம் எப்படிச் சொல்வது? துடித்துப்போய் விடுவார். ஏக்கத்தில் ஏதாவது நடந்துவிடலாம்.

“தம்பியை இன்னமும் காணவில்லை. நேரம் பத்து மணிக்கு மேல இருக்கும். எங்கயாவது போறான் என்று சொன்னவனே பிள்ளை? ”

தவமணி எதுவும் கூறாமல் அவரைப் பார்த்தாள். அவள் விழிகளில் அப்பிக் கிடந்த சங்கதியை அவர்புரிந்து கொண்டார்.

“ உண்மையைச் சொல்லு, பிள்ளை. எனக்கு மறைக்காதை .. ”

அதற்குப் பின்னரும் அவளால் அவரிடம் மறைக்கமுடியவில்லை.

“இயக்கத்திற்குப் போட்டான், மாமா... ”

வேலுப்பிள்ளையர் அப்படியே நிலைகுலைந்து திண்ணையில் அமர்ந்து விட்டார். எதுவித கலக்கமுமின்றி, இயக்கத்திற்குப் போட்டான், என்று கூறிய மருமகளை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். இவளுக்குக் கவலைப்படவே தெரியாதா?

வெளிச்சம்

30

“கொழும்பில பாரானு மன்றத்துக்கு முன்னால் சத்தியாக்கிரகம் இருந்தவைக்குச் சரியான அடியுதையாம்... சுப்பி ரமணி யத்திற்கு மண்டையும் உடைந்து கையும் கழன் டு போச்சதாம். பெயிரா ஏரியில தூக்கி எறிஞ்சிட்டாங்களாம்...”

இப்படிச்செய்தி வந்த போதுகூட தவமணி கலங்காதிருந்தாள்.

‘என்ன பிறப்போ’ என்று கிழவர் எண்ணிக்கொண்டார். இன்று எவ்வளவு பெரியவிசயம் இந்தக்குடும்பத்தில் நடந்திருக்கிறது. ஆசையாக அன்பைக்கொட்டி வளர்த்த அவரின் பேரன் இயக்கத்திற்குப் போட்டான்.

அவரின் மனதில் பஸ் வேறு நிகழ்ச்சிகள் பயங்கரமாக விசுவரூபமெடுத்தன. தினசரிப் பத்திரிகைகளில் வருகின்ற வீரமரணப்படங்கள்... செய்திகள்...

“எனக்குத்தெரியும். எதிர்பார்த்தன்...” என்றார் கிழவர், நீண்ட மௌனத்தின்கழிவில்: “அவற்றை போக்கு எனக்குத் தெரிந்திருந்தது. அதுதான் கவனமாகப் பொத்திப் பொத்திவளர்த்தன்... தகப்பனைப்போல இவனும் ஊருக்கு உழைக்கப்போட்டான்...”

“அப்படியில்லை மாமா...” என்றாள், தவமணி. அவர் பேசுகினை ஒரு போதும் எதிர்த்து ஒரு வார்த்தை பேசாதவள். இன்று ‘அப்படியில்லை’ என்கிறாள். விழிகளில் தேங்கிய கண்ணீர் ஊடாக அவளை அவர் நிமிர்ந்து ஆழமாக ஏறிட்டுப் பார்த்தார். அவருக்கு அதற்குமேல் பேசத் தெரியவில்லை.

விம்மலை மறைக்க முகத்தைத்திருப்பிக்கொண்டாள்.

‘எங்களை ஒடு ஒடு விரட்டியடித்தான்கள். எத்தனை பேரைச் சுட்டுத்தன்னினாங்கள். எத்தனை பேரை வெட்டிக் குவித்தான்கள். எத்தனை வீடுகள் அழிந்தன. எத்தனை பிஞ்சகள் இன்று எவருமின்றி அநாதைகளாகத் தவிக்கின்றன. இவற்றை யார் கேட்பது? குட்டக்குட்டக் குனியக்கூடாது.’

கிழவர் அதற்குப் பின்னர் அதிகம் பேசுவில்லை. முகாம் முகாமாக நான்கு மாதங்களாகத் தன் பேரனைத் தேடி அலைந்தார்.

“அப்பு அவன் இங்கு இல்லையணை...” - ஒரு நாள்.

“அப்பு அவன் பயிற்சிக்குப் போட்டான்...” - இன்னொரு நாள்.

“அப்பு அவன் இப்புங்களைப் பார்க்கமாட்டானாம்...”

கிழவர் துடித்துப்போய் விட்டார். ‘நான் தூக்கி வளர்த்தபிள்ளை... என்ற மார்பிலும் முகத்திலும் பின்சுக்கால்களால் உதைத்தபிள்ளை... இன்டைக்கு என்ற நெஞ்சில் மெய்யாவே உதைச்சிட்டான்.’

அப்படியே திரும்பி வந்து வாங்கில் சாய்ந்து கொண்டார். கண்கள் இருண்டு கொண்டு வந்தன. அப்படியே மயங்கிப்போனார்.

அவருக்கு மயக்கந்தெளிந்த போது அவர் அருகில் பேரன் அமர்ந்திருந்தான், அவர் வியப்புடன் அவனைப்பார்த்தார். அவன் தான். சரவணன் தான். எப்ப வந்தான்?

“தம்பி!... பேரா!...” அவர் வலக்கரம் வாஞ்சையுடன் அவனைத் தடவிக்கொடுத்தது. அவன், அவர்கரத்தை பாசத்துடன் பற்றிக்கொண்டான்.

அவன் கரம் கல்போல இருந்தது. மென்மையான அக்கரத்திற்கு இப்படியொரு வண்மை எப்படி வந்தது? உடல் சற்று முறுக்கேறிப் பருத்திருந்தது.

“அப்பு...”
“எப்பவந்தனி, ராசா?...”

வெளிச்சம்

31

“ஒரு வாரமாகது...”

“ஒரு வாரமோ?...”

“ஓமோம்... நீங்கள் அறிவு நினைவில்லாமல் கிடந்தியன். ஒரே பிசத்தல் தான் அப்பு... வாடியடி பூநகர்..... கொத்தாவில் வயல்... ஆச்சியன்ற தோட்டம் என்று ஒரேபிசத்தல், அப்பு...” என்று அவன் சிரித்தான்.

கிழவருக்கு அப்பொழுது தான் தனது நிலை புரிந்தது. ஒரு வாரமாகப் படுக்கையில் கிடக்கிறேனா?

“அப்பு...” என்றான் சரவணன்: “என்ன வேணும் அப்பு... ?”

அவர் கண்கள் மீண்டும் கலங்கித்தவித்தன. அவனுடைய முகத்தை வாஞ்சையுடன் தடவிக்கொடுக்க முயன்றார். அவன் குனிந்து கிழவரின் கரத்தைத்தூக்கி தன் கண்ணத்தில் பதியவைத் தான்.

“எனக்கு ஒன்டும் வேண்டாம், ராசா. நீநல்லா இருக்க வேணும்...”

“நாங்க நல்லா இருக்கிறம், அப்பு. உங்களுக்கு என்ன வேணும்?...”

“எனக்கு என்ன வேணும்...” அவருடைய விழிகள் எங்கோ வெறித் துப் பார்த்தன. “ஆச்சி யின்றை தோட்டத்தில காலாற நடந்து, கொத்தியாத்தை வயல் வரம்பில நிம்மதியாகச் சற்று நேரம் இருந்து இலைப்பாறி .. என்றைவீட்டுத் தலைவாசல் வாங்கில நிம்மதியாகப் படுக்க வேணும்... பேரா, ஒரு வரிசமா நான் இங்க நிம்மதியாகத் தூங்கவேயில்லை...” என அவர் விம மினார். உடல் குலுங்கியது.

“மாமா...” என்றபடி தவமணி ஆருகில் வந்து அவர் மார்பைத் தடவிவிட்டாள். “இனி நாங்கள் அங்கை போகலாம்... மாமா.”

“அப்பு...” என்றான் சரவணன்: “அவங்களைத் தூரத்திப்போட்டம். இனி

நீங்கள் விரும்பியபடி அங்கயே போகலாம். ஆசைப் பட்டபடி...”

அவர் வியப்புடன் பேரனின் கரத்தை அழுத்திப் பற்றிக்கொண்டு எழுந்திருக்க முயன்றார். அவரால் அவன் சொல்வதை நம்பவே முடியவில்லை.

“நீங்கள் அவங்களைத் தூரத்திப்போட்டியலோ? ”

“ஓமணை அப்பு...”

“உண்மைதான்மாமா...” என்றாள் தவமணி.

கிழவரின் முகத்தில் மலர்ச்சி பரவியது. நிறைவுடன் சிரிக்க முயன்றார்.

“நான் தான் உங்களைப் புரிந்துகொள்ள வில்லை ..”

கொத்தாவில் வயல் வெளியில் சுதந்திரக்காற் கைச் சுவாசித்தபடி நடப்பது போன்ற நிம்மதி கொப்பளிக்கிறது. □□

“வெளிச்சமு”

கலை, இலக்கிய சமூக இதழ்

உருவாக்கம்:

ஆசிரியர் குழு

இதழ் அமைப்பு:

இனுவையூர்

சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்

ஓலையம்:

தயா

அச்சு:

ம. மரியதாஸ்

வெளியீடு:

விடுதலைப் புலிகள்

கலை, பண்பாட்டுக்கழகம்

கவிதை

விடுதலைக்கோயில்

தமிழ்க்குமரன்

கல்லும் முன்னும் ஏறினோம்
எங்கள் கண்கள் சிவந்தது
நித்தம் நித்தம்
நீரின்றி வாடினோம்
நிதானம் தவறவில்லை
'ஷல்' மழையிலே என்னுடல்
சிதறுண்டுபோன்போதும்
என்னை விட்டுச் செல்லவில்லை
வாரி அணைத்தே சென்றனர்.

கைகள் கழன்றன
கால்களும் கழன்றன
உடலும் சிதைந்தது
அவர்கள் கண்களும் சிவந்தன
கையில் இருந்த சுடுபொறி சிவந்தது
கையில் இருந்த சுடுபொறி சிவந்தது.

காட்டுவழியிலே
கால் கடுக்க நடந்தோம்
அழுகை வரவில்லை
இனத்தின் விடுதலையை
என்னி நடந்தோம்; மகிழ்வாய் இருந்தோம்
எதிரிதீது கோபம் எழுந்தது.

பாசப் பிணைப்போடு
படையெடுத்துச் சென்றோம்
அன்பு பெருகியது
அறம் நெறி வீரம் தளைத்தது
உடல் இளைத்தாலும்
எங்கள் உணர்வு களைக்கவில்லை.

நான் கரம் கூப்பவிரும்புவது
வேறைதற்குமாகவுமல்ல
என்னோடு போராடி
இந்தமண்ணிலே விதையாகிப் போன
வீரர்களின் கல்லறையைத்தான்
வீரவேங்கைகளின் விடுதலைக் கோயிலைத்தான்.

□□

வெள்ளைம்

வரலாறு என்றால் என்ன? அது எப்படி வியங்குகிறது? அது எங்கே செல்கிறது? அதன் வியங்கு விதிகளை இனம் கண்டுகொள்வது சாத்தியமா? மனிதசமூக வடிவங்களை உயர்ந்த படிநிலைக்கு உந்தித்தள்ளும் விலக்கில் வரலாறு அசைந்து செல்கிறதா? அதன் அசைவியக்கத்தை அடையாளம்கண்டு அதன் போக்கை, அது செல்லும் பாதையை தீர்க்கதறிசனம் கூறுவது சாத்தியமா?

இன்றைய சமூக சிந்தனை உலகில் இப்படியான கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன.

சோலீயத் யூனியனிலும் கீழுக்கு ஜோப்பாவிலும் சோசலிச் கட்டமைப்பு சிதைவுற்றங்களைவாக மார்க்சியத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் குறித்த மீள் விசாரணைகள் எழுந்துள்ளன.

மனிதனும் வரலாறும் - பிரம்மஞானி -

இதில் குறிப்பாக மார்க்சிய வரலாற்றுத் தத்துவம் சர்ச்சைக்கு உள்ளாகி இருக்கிறது. இந்தச் சர்ச்சையின் முழுப் பரிமாணத்தை யும் எடுத்து விளக்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமல்ல. ஒரு சில அம்சங்களை மட்டும் இங்கு பார்ப்போம்.

கார்ல் மாக்சின் வரலாற்றுக் கோட்பாட்டை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வதாக இருந்தால் ஜேர்மானிய சிந்தனையாளர் ஹெகலின் (HEGEL) தத்துவ தரிசனத்தை

படித்தறிவது அவசியம் என்று வெனின் அடிக்கடி வலியுறுத்துவாரர். இந்தக் கூற்றில் உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது.

அன்றைய ஜேர்மானிய கருத்துலகின் திருமூலராக ஹேகல் விளங்கினார். அவர் படைத்த எண்ண உலகம் மாக்ஸ் போன்ற அன்றைய இளம் சிந்தனையாளர்கள்மீது ஆழமான தாக்கத்தைப்பதித்தது. ஹேகலின் தத்துவத்தை மாக்ஸ் கடுமையாக விமர்சித்தார். அகவயமான ஆன்மீகவாதம்

எனச் சாடினார். எனினும் ஹேகலின் கருத்துவக ஆதிக்கத்திலிருந்து அவர் முற்று முழு மையாச்விபுட்டதாக இல்லை. ஹேகலின் இயங்கியலும் வச்சாற்றுத் தத்துவமும் கார்ல் மாக்சை வெகுவாக ஆகர்வித்துக் கொண்டன. ஆன்மீக உலகத்தில் புதைந்து போயிருந்த ஹேகலின் இந்த சிந்தனைக் கருலூலங்களைப் பொருளியல் உலகத்தை விளக்கும் அறிவியற் கோட்பாடுகளாக மாக்ஸ் மாற்றியமைத்தார் எனக் கூறுவது பொருத்தமாகும். இதனால்தான் மார்க்சியத்தை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஹேகலின் தத்துவத்தை படிக்கவேண்டும் என வெளின் கூறினார்.

ஹேகலின் தத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்வது என்பதும் இலகுவான விடயமல்ல. மிகவும் கனமான, ஆழமான கருத்துக்களை, மிகவும் தெளிவற்ற பூட்கமான வார்த்தைகளில், மிகவும் சிக்கலான முறையில் விபரிப்பதில் அவர் வித்தகர். வரலாறு பற்றி அவர் விளக்கும் PHENOMENOLOGY OF THE MIND, PHILOSOPHY OF HISTORY, என்ற நூல்கள் இத்தகைய சோற்புதிர்கள் நிறைந்தவை. உதாரணமாக, மனம் என்று அவர் பிரயோகிக்கும் சொல் பல்வேறு அர்த்த பரிமாணங்களைக் கொண்டது. அவரது மொழியில் மனம் என்பது சாதாரண மனித மனதை மட்டும் குறிப்பிடுவதல்ல. அது மனித ஆன்மாவைக் குறிப்பிடும். மானிடத்தின் கூட்டுமனதையும் அது குறிப்பிடும். அதேவேளை, அண்டமெங்கும் வியாபித்து நிற்பதாக அவர் கருதும் பிரபஞ்ச மனதையும் அது பொருள்படுத்தும். அதே சமயம், அது மெய்ப்பொருளையும் குறிக்கும். மெய்யுண்மையாக அவர் கருதும் பரிபூரணத்துவத்தையும் குறியீடு செய்யும். தனிமனித மனம், மானிட மனமாக, பிரபஞ்ச மனமாக, ஆத்மாவாக, பரமாத்மாவாக, மெய்யுண்மையாக, சகலதையும் உள்ளடக்கிய முழுமையாக, பரிபூரணத்துவமாக, எல்லாம்வல்ல கடவுளாக அர்த்தபரிமாணம் கொள்ளும்.

இந்தப் பிரபஞ்ச மனதின் அசைவியக்கத்தையே வரலாறு என்கிறார் ஹேகல். இந்த அசைவியக்கமானது பிரபஞ்சத்திலிருந்து மனித வாழ்க்கைவரை வியாபித்து நிற்கிறது. அது எல்லாவற்றையும் நகர்த்திச் செல்லும் மாபெரும் இயங்கு சக்தியாக அசைகிறது இந்தப் பேரசைவு ஒரு முரண்ணிய இயக்கமாக சகலதையும் படைத்து, சகலதையும் அசைத்து, சகலதையும் அழித்து, ஒவ்வொரு படிநிலையாக, முழுமையை நோக்கி முன்னேறிச்செல்கிறது. இன்னொரு அர்த்தத்தில் வரலாறு என்பது இறைவனின் பிரபஞ்ச நடனம்.

பூமியிலும் இந்த நடனம் அரங்கேறுகிறது.

மனித நாகரீகங்கள் தோன்றுகின்றன. சாம்ராஜ்யங்கள் எழுகின்றன. மனித பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியுகங்கள் பிறக்கின்றன. இவை தோன்றி, வளர்ந்து, மடிந்துபோக புதிய நாகரீகங்கள், புதிய சாம்ராஜ்யங்கள், புதிய பண்பாட்டு யுகங்கள் தோன்றுகின்றன. இந்தப் பிறப்பு, இருப்பு, அறிப்பு என்ற அசைவியக்கத்தின் ஊடாக மானிடமனமானது முரண்பாடுகள் களையப்பெற்ற முழுநிறைவை நோக்கி நகர்கிறது. சட்டஉலகின் சாரமாக ஈர்ப்பு சக்தி இருப்பது போல, ஆன்ம உலகின் சாராமச் சக்தியாக விடுதலையுணர்வு இயங்குகிறது. எனவே, வரலாறு என்பது ஆன்மத்தின் விடுதலை நோக்கிய நகர்வு (HISTORY IS THE MOVEMENT OF THE SPIRIT TOWARDS FREEDOM) என்கிறார் ஹேகல்.

மெல்ல, மெல்ல, மானிடப் பிரக்ஞஞ விழிப்பு நிலை பெறுகிறது. விடுதலைபற்றி சுயவுணர்வு கொள்கிறது. தளைகளை நீக்கி விடுதலையைப் பெற முனைகிறது. ஆதி நாகரீகங்களில் அனைத்து அதிகாரமும் கொண்ட அரசனே சுதந்திர புருஷங்கள் விளக்கினான். மற்றெல்லோரும் அவனுக்குக் கீழ் அடிமைகளாக உழன்றனர். காலப்

வெளிச்சம்

35

போக்கில் புதிய நாகரீகங்கள், புதிய பண பாட்டு உலகங்கள் தோன்றி, விடுதலையின் விழிப்புணர்வை மனிதரிடையே வளர்த்தது. வேதங்களாக, தத்துவங்களாக, கலை, இலக்கிய வடிவங்களாக, சமூக சிந்தனை களாக, அரசியற் கோட்பாடுகளாக, காலத் திற்கு காலம் தோன்றி வளர்ந்த பண்பாட்டுக் கோலங்கள் விடுதலையின் விழிப்புணர்வை விரிவுபடுத்தியது. போர், புரட்சி, கிளர்ச்சி என்று மனிதர்கள் விடுதலைவேண்டி எழுச்சி கொண்டனர். இவ்விதம் விடுதலையின் தேடுதலாக மனித வரலாறு நகர்கிறது. இந்த வரலாற்று நகர்வு, யுகங்களை விழுங்கிய நீண்ட பயணமாகத் தொடர்கிறது. இந்தப் பெரும் பயணத்தில், முடிவில்லாது தொடரும் இந்த ஆன்மீக யாத்திரையில், கோடானு கோடி மனிதர்களின், கோடானு கோடி சுயசரிதச் சுவடுகளை உள்வாங்கி வரலாற்று இயக்கம் அசைந்து செல்கிறது.

பிரபஞ்ச பேரான்மாவாகவும், பூவுலக ஜீவான்மாவாகவும், கடவுளாகவும் மனிதனாகவும், ஒன்றோடு ஒன்று சங்கமிக்கும் முழுமையாகவும், சகலதாகவும், சர்வவியாககம் கொண்டு பிரம்மன் நடத்தும் திருக்குத்துப் பற்றி உபநிடதம் படித்தவர்களுக்கு ஹேகலின் வரலாற்றுக் கடவுளைப் புரிந்துகொள்வது சிரமமாக இருக்காது. இந்தப் பிரபஞ்ச பேரன்மாவின் சுயசரிதமாகவே மனித வரலாற்றை எழுதுகிறார் ஹேகல்.

எங்கோ, மனித புலன்களுக்குப் புலப்படாத மறு உலகிலிருந்து மனித வாழ்க்கை நிச்சயமாகிறது. அண்டம் அளாவிய ஒரு பெரும் தெய்வீகத் திட்டத்தை நிறைவு செய்ய நாம் எல்லோரும் இந்தப் பூவுலக யாத்திரையில் வந்துசெல்கிறோம். எமது தனிப்பட்ட வாழ்வும், வரலாறும் ஏதோ ஒரு அர்த்தத்தில், ஏதோ ஒரு நோக்கில், ஏதோ ஒரு காரணத்தில் நெறிக்கப்படுகிறது. அது எமத்குப் புலப்படுவதில்லை. நாம் எமது வாழ்க்கைக்கு கொடுக்கும் அர்த்தங்

கள் எல்லாம் அர்த்தமற்றவை. எமது வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தை நாம் கண்டுகொள்ள முடியாது. அது பிரபஞ்ச முழுமையில் ஒளிந்து கிடக்கிறது. அந்தப் பிரபஞ்ச முழுமையின் தரிசனத்தில்மட்டுமே அதன் உண்மை புலனாகும். முழுமைபெறாத நிலையில், பூரணமற்ற தன்மையில், இருப்பின் இரகசியத்தை நாம் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. எமக்குப் பின்னாலிருந்து ஏதோ அசைக்க நாம் அசைப்படுகிறோம். மனிதப் பொம்மைகளாக, நாம் பொம்மலாட்டம் ஆடுகிறோம். சிந்தித்து செயல்படுவதாக நாம் எண்ணிக்கொள்வது எல்லாம் அபத்தமானது. வரலாற்றின் அருப் கரங்களால் நகர்த்தப்படும் பகடைக் காய்கள் நாம்.

அமைதியும் ஆண்டமும், ஒழுங்கும் ஒத்திசைவும் நிறைந்த பொற்காலங்களை வரலாறு படைப்பதில்லை. அது உலக வரலாற்று ஏட்டின் வெற்றுப்பக்கங்களாகவே இருக்கும் என்கிறார் ஹேகல். முரண் பாடும் மோதலும், சாவும் அழிவும் நிறைந்த துண்டியல் நாடகமாக வரலாறு இந்தப் பூமியில் அரங்கேறுகிறது. மானிடம் இரத்தம் சிந்தியபடி சிலுவையைச் சுமந்து செல்கிறது. பூரணத்துவம் நோக்கிய பாதையில் மனிதன் இரத்த ஆறுகளை கடந்துசெல்ல வேண்டும்.

மனிதவாழ்வை, வரலாறு அப்படி விதித்திருக்கிறது. ஒருசிலர், வரலாற்றினால் ஆழுவமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படும் சிலர், வரலாற்று நாயகர்களாகப் பிறப்பெடுகின்றனர். அந்த உலக வரலாற்று நாயகர்கள் (WORLD HISTORICAL BEINGS) வரலாறு விதித்த பணிக்காக அவதாரம் எடுக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலம், வரலாறானது தனது நோக்குகளை தந்திரமாக, நுட்பமாக சாதித்துவிடுகிறது. மகா அலெக்சாந்தர் தொடக்கம் நெப்போலியன் வரை, யுகம், யுகபாக, வரலாற்று மனிதர்கள் தோன்றி, வரலாற்றை நகர்த்திச் செல்ல, வரலாறு விதி செய்திருக்கிறது என்கிறார் ஹேகல்.

ஹேகல் சித்தரிக்கும் வரலாறு, ஆன்ம உலகிலிருந்து, இறுதியில், அரசியல் உலகத்

தில் பிரவேசிக்கிறது. நிறைவையும், விடுதலையையும் நோக்கிய வரலாற்றின் முனைப்பில் மனிதன் நாகரீகங்களைக் கட்டி எழுப்புகிறான். அந்த நாகரீகங்களின் அதியுன்னதவளர்ச்சியாக நலீன் அரசு (ஹேகல் காலத்து ஜேர்மானிய அரசு) வடிவம் எடுக்கிறது. தார்மீக அறத்தின் பூரணத்துவமாக (ETHICAL TOTALITY) ஒரு தெய்வீகக் கருத்தின் திருவடிவமாக (EMBODIMENT OF A DIVINE IDEA) அறிவியத் தின் பொருள் வடிவமாக (OBJECTIFICATION OF REASON) அரசு உருவாக்கம் பெறுகிறது என்கிறார் ஹேகல்.

அரசு என்பது மக்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்த ஒரு முழுமை. தனிமனித மனமும் சமூக மனமும் சங்கமமாகும் ஒன்றியம். அரசு என்ற இந்த உண்ணதமான முழுமையிலேயே தனிமனிதன் தனது உரிமையையும் சுதந்திரத்தையும் நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முடியும். தனிமனிதன் சுயநல் அபிலாசைகளைத் துறந்து, பொதுநல் நோக்கிற்காக அரசின் கட்டமைப்பிற்கு கட்டுப்படவேண்டும். அரசு சட்டங்களுக்கு அடிபணியவேண்டும். அரசு என்பது ஒரு தேசத்தின் ஆன்மா. அந்தத் தேசிய ஆன்மாவில், அந்த முழுமையான உண்மையில், தனிமனிதம் நிறைவுகாண முடியும், என்கிறார் ஹேகல்.

ஹேகலின் வரலாற்றுக் கடவுள் இறுதியில் அரசு என்ற அவதாரம் எடுக்கிறது. அகிலம் எங்கும் வியாபித்து நிற்கும் பிரபஞ்சப் பேரான்மா தேசிய ஆன்மாவாக உருமாற்றம் பெறுகிறது. பேருலகத்தின் முழுமை ஜேர்மானிய தேசத்தின் எல்லைக்குள் முடக்கப்படுகிறது. முரணிய இயக்கத்தில் அசைந்து செல்லும் பிரபஞ்ச மனம் முரண்கள் நீங்கிய சமூக மனமாக உருவாக்கம் பெறுகிறது. விடுதலைநோக்கிய, வரலாற்றின் முடிவில்லா முனைப்பு அரசு அதிகாரத்திற்குள் தஞ்சம்புகுந்துகொள்கிறது.

ஹேகலின் வரலாற்றுத்தத்துவத்தில் ஏன் இந்த முரண்பாடு எழுந்தது? அரசு நிறுவனத்திற்குள் அவர் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்? முதுமைக்கால எழுத்துக்களில் அரசின் உண்ணதம்பற்றி அவர் போதித்தது ஏன்? உலக வரலாற்று இயக்கம் ஜேர்மானியப் பேரினவாதத்திற்குள் புதைக்கப்பட்டதன் காரணம் என்ன? வலிமை பெற்ற ஒரு அரசில் இயங்கியல் இயங்காமல் போனதன் மர்மம் என்ன? பிரஞ்சப்புரட்சியால் பரவிய சுதந்திரத்தீ ஜேர்மானிய ஆனும் வர்க்கத்திற்கு சவாலாக எழுந்தபோது ஹேகலின் தத்துவம் அன்றைய சர்வாதிகார அரசை நியாயப்படுத்தமுனைந்தது என அவர்மீது குற்றம் சமச்தப்பட்டது. அரசும் சமூகமும் முரண்பட்டு நிற்கும் பொழுது, தனிமனிதசுதந்திரத்தை அரசு மிதிக்கும் பொழுது, தனிமனித ஆன்மாக்களை தேசிய ஆன்மா விழுங்கிக்கொள்வது தான் முழுமை என அவர் எழுதியது புரட்சியாளர்களைச் சீற்றம் கொள்ளச் செய்தது.

தனது தத்துவ தரிசனத்தின் ஆழத்தை யும் வீச்சையும் சாதாரணமானவர்களால் புரிந்துகொள்ளமுடியாதன தனது எதிராளிகளைச் சாடினார் ஹேகல். எனிலும் அன்றைய ஜேர்மானிய சர்வாதிகார அரசு அவரைப் ‘புரிந்துகொண்டு’, அவரது தத்துவச் சிந்தனையை அரசு சித்தாந்தமாக அங்கீகரித்து, அவருக்குப்புகழுஞ்சலி செலுத்தியது.

ஹேகலின் மறைவுக்குப் பின்னர், அவரது தத்துவக் கோட்டையை தகர்த்தெறிய முனைந்த சிந்தனையாளர்களில் கார்ல் மாக்ஸ் முதன்மையானவர். இந்தச் சிந்தனைத் தகர்ப்பில், மாக்ஸ், எந்தக் கருத்துக்களை தூக்கி எறிந்தார், எந்தக் கருத்துக்களை உள்வாங்கி புனரமைப்புச் செய்தார் என்பதை அடுத்த கட்டுரையில் பார்ப்போம்.

(தொடரும்)

சிறுகதை

செம்பியன் செல்வன்

வடக்கே
ஒரு பட்டாஸை

குமென எழுந்த குண்டு வெடிச் சப்தம் நித்திரையினின்றும் அவரைத் தூக்கிவாரி வெளியே வீசியது. ‘டும்... டும்.. தொம் .. தொம்...’ எறிகணைகள் தொடர்ச்சியாக வந்து விழுந்து வெடிக்கத்தொடங்கின. இராணுவம், தான் விழிப்பாக இருப்பதைக் காட்டவோ, ஆனந்தமான நித்திரையில் ஆபத்துக்களைச் சற்று மறந்து மக்கள் ஆழ்து கிடப்பதைப் பொறுக்க மாட்டாமல்லா, நானை ‘என் இவ்வளவு வெடி மருந்துகள் பயன்படுத்த மாட்டாமல் ஈம்மா கிடக்குது’ என்று ஜேஜுசி யிடமிருந்து ‘மெமோ’ வராமல், முன் ணெச்சரிக்கையாக இருப்பதற்காகவோ, குண்டுகள் எங்கே போய் விழுகின்றன என்பது பற்றிய பிரக்ஞாயின்றியே இருளில் தடம் புரியாமல் வெடித்துப் போயின. நிச்சயம் மணி பதினொன்றுக்கும் பன்னிரண்டுக்கும் இடையிலிருக்கும் என் தீர்மானித்துக் கொண்டார். இருளில் கண்களைக் கொட்டக் கொட்ட விழித்த வண்ணம் எறிகணைகளின் திசையை நிதானிக்க முனைந்தார். தூக்கக்கலக்கமும், திடுக்கெனெற்பட்ட விழிப்பும், ஏறிகணை ஏவலால் ஏற்பட்ட பதட்டமும் சேர்ந்து அவரால் திசையை உறுதியாகத் தீர்மானிக்க

முடியவில்லை. காரைநகர்ப்பக்கமோ... சே!.. அங்க ஏன் ஏவுறாங்க ..? அங்க ஆரும் மனுசமாஞ்சாதியில் இருந்தாத தான்... நாலைஞ்சு கிழங்கட்டையள வைத்துக்கொண்டு ஆட்சி புரியி றாங்க .. மாதகல், பண்டத்தரிப்புப் பக்கமாகக் கேக்குது போல ஐயோ என்ற தங்கச்சியும், புருஷனும், புள்ள யனும் அங்க... என்னபாடோ?... இல்ல இல்ல... இங்கால அராவி, வட்டுக் கோட்டைப் பக்கம் போல ..

ஏவுகணை யொன்று திடீரெனக் காதிற்குள் வந்து வெடித்ததென சல் வுப்பறை அதிர்ந்தது...

அட!... கிட்டடியிலதான் வந்து விழுகுது... பலாவியிலயிருந்து ஏவு றானோ?... இல்லாட்டி.. மண்டைதீவி விருந்து அடிக்கிறானோ?.. ஓம்.. ஓம்.. கோட்டைப்பக்கமாத்தான் கேக்குது... எங்க, ரவுணுக்க அடிக்கிறாங்களோ?... பண்ணைப்பாலமாத்தான் விழுது போல... ரவுண் ‘சேவரி ஏரியா’ செக்குரிட்டி வலயமெல்ல... அப்ப ஏன் அடிக்கிறாங்கள்...?

அந்தப் பதட்டத்திலும் அவருக்கு மெல்லிய பெருமிதம் கலந்த சிரிப்பு வந்தது...

மண்டைதீவிலயிருந்து பொடியள் அவங்கட ‘வாட்டார் ஜெட்’ வள்ளத்தை அடிச்சுக்கொண்டு வந்ததிலிருந்து பண்ணைப்பக்கம் ஒரு தலைக் கறுப்புக்கண் டாப் போதும், அடிக்க வெளிக்கிட்டு விடுவாங்கள் அதால பாதிக்கப் படுவது கொட்டடிப்பக்கம் தான்..... பொலிஸ் ஸ்டேசன்... ‘ரெலிகொம் யூனிகேஷன் காம்ப்’ என்று அடிபாடு தொடங்கிய நாளிலிருந்து கொட்டடிப் பக்கம் பாழடைந்து... சிதில மடைந்த

வீடுவாசல் .. போக்கு வரத்துப் பாதை யென வெறுமை கொண்டு... ஆனால்... மக்கள்...? இன்னும் .. அங்கு உயிர்ப் பூக்களாக நடமாடிக்கொண்டுதானிருக்கிறார்கள் ..

மீண்டும் ஒரு எறிகணை பயங்கரமாக வெடித்தது.

அவர் உறுதிசெய்து கொண்டார். கொட்டடிப் பக்கமாகத் தான் போய் விழுகிறது... அவர் மனதில் பதட்டம் சூழ்ந்தது .. அவரின் பாடசாலை அந்தச் சூழலில் தான் இயங்கி வருகிறது .. இரண்டு மாடிக்கட்டிடம்... அங்க ஏதும் போய் விழுந்தா? .. அவருக்குத் தலையைச் சுற்றி வந்தது... அரசாங்கத்தின் வாக்குறுதிகளும் சுழன்றன...

தேவாலயங்கள் .. கோயில்கள்... பாடசாலைகள்... செஞ்சிலுவைச் சங்க பாதுகாப்புவலயங்கள்... என்பன அர்த்தம் இழந்து போயின. அந்தந்த இடங்களில் அநர்த்தம் விளைவிப்பதே அரசாங்கத்தின் இயல்பாகிவிட்டது. தெற்குக்குத்தான் எவ்வளவு அந்நிய தேச உதவிகள்... வகை வகையான விமானங்கள்... ரெஹலி சியாமசெட்டி விமானம்... வை - 12... வை - 8, என்றாரம்பித்து இன்று புகாரா .. வருவதே தெரியாத சுப்பர் சோனிக்- அதே போல .. குண்டுகள்... எரிகுண்டுகள்... நேபாம்... கிரனெட் குண்டுகள்... மலக் குண்டுகள் .. ஆனுயரக்குண்டுகள் என அழிவிலும் ஆபத்திலிலும் பெரிதான குண்டுகளை வீசியதெல்லாம் பொதுபக்கள் வாழும் குடிமனைப்பாகங்களில் தான்...

‘எங்கயோ பொடியளிட்ட அடிவாங்கிட்டாங்கள் போல .. அதுதான் இப்படி வெறியாட்டம் ஆற்றாங்கள் .. முந்தி பெடியள் எங்கையாவது சென்றிப் பொயின்ரில் நிக்கிற இராணுவத்

வெளிச்சம்

தில நாலைஞ்சு பேரைத் தட்டி விட டாப்போதும்... தாங்கள் பலாவி முகா மில கைது செய்து வைத்திருக்கும் மீன் வத் தொழிலாளர்களையோ கடவில் கைதான் பொதுமக்களையோ போய்ப் பலமாகத் தாக்கித் தனது கையாலா காத்தனத்தைப் பறைசாற்றும்... இல் ஸாவிட்டால் நாலைந்து பேரைக் கொலை செய்து தமது இழப்பை ஈடு செய்து விட்டதாகப் பெருமச்சுவிடும்... இந்த இராணுவத்தினது செயல்; அறிக்கைகளை எப்படிப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது பொதுமக் களுக்கு நன்கு பழக்கமாகி விட்டது.

- ஏறிகணை வீச்சுக்கள் தொடர்ந்த வண்ணமிருந்தன.

- அவருக்கு நெஞ்சில் எதுவோ உறைக்கத் தொடங்கியது.

- 'ஓசே! என்ன பைத்தியக்காரத் தனம் பண்ணிப்போட்டன். கொட்டடிச்சனங்கள் இந்தச் செல்லடிக்கு எங்கபோய் ஒதுங்குவார்கள்? அங்க ஒதுங்க ஏதும் ஆமான கட்டிடங்கள் இருக்கே? எல்லாக் கட்டிடங்களையும் தான் குண்டு வீசி அழிசுசப் போட்டாங்களே! இப்ப ஒதுங்க இருக்கிறது... பாடசாலைக் கட்டிடம் தான்... அதின்ற வெளிவாசல் கதவைத்தான் சங்கிலி போட்டு பூட்டிவிட்டு வந்திட்டனே...'

இந்த மாரிக்குள்ள சேறும் சகதி யுமான்... நூளம்புப் பட்டாளத்துக்குப் பதில் கொடுத்துக் கொடுத்து நோய்... நொடி...கொலரா...என்றுபரிதவிக்கும் மக்கள்... என்ன செய்யுங்கள்?...

குழந்தை குட்டிகளோடு எங்க போய் ஒதுங்குங்கள்...

பதுங்கு குழிகளொல்லாம்... இடிஞ்சு கொட்டுண்டுபோனதல்லாமல் வெள்

எத்தாஸ் நிரம்பி சிறு சிறு கேளிக் காக் பாம்பும் நட்டுவாக்காவியும்.... புவிந்தக்கிலத்தியுமாக...

விளக்கும் வெளிச்சமுமில்லாமல்...

வெளியே, இன்னமும் மழைதூறிக் கொண்டிருந்தது.

- அவர் மேனி ஓருகணம் சிலிரத் துக் கொண்டது. மெல்லத் திரும்பிப் பார்த்தார்.

நூளம்பு வலைக்குள் மனவியும் பின்னாகுட்டிகளும் போர்வையால் காவிலிருந்து தலைவரை இழுத்து முடிக் கொண்டு ஆழ்ந்த உறக்கத்தில்...

- குற்றமனப்பாளிமை நெஞ்சில் ஊடுருவியது.

- 'இன்று நான் நடந்து கொண்டது தவறு. அப்படி நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடாது...'

- அன்று அவர் காலை - விடி காலையிலே பாடசாலைக்கு ஆயத்த மாகிக் கொண்டிருந்தார்.

- வீட்டிற்குள்ளிருந்த சைக்கிளை விறாந்தையால் வெளியே இறக்கி ஸ்ராண்டில் நிறுத்தினார். பின் பக்கக் காரியில் ஒரு கறுத்த தோற்பையை வைத்துக்கட்டினார். அது திட்டமில் லாத இராணுவ முகாம் போல பருத் துப் பெருத்திருந்தது. அதன் வாய் வழி யாக விழுந்த 'பாடசாலை ரபர் ஸ்ராம்பை' குனிந்து எடுத்து மீண்டும் தினிக்க பாடசாலை 'இன்வென்றி புத்தகமும்' வசதிக்கட்டண ரிசீதுப்புத் தகமும், 'லொக்' புத்தகமும் ஸபயின் இன்னொரு மூலையில் தையலைப் பிரிக்க முனைந்து கொண்டிருந்தன.

அவை 'பாக்'கால் நழுவிவிடாமலும் 'பாக்' 'காரியரி'விருந்து விழுந்துவிடாமலும் இருக்க நெலான் கயிற்றினால் கட்டப் பெரிய போராட்டமே நடத்திக் கொண்டிருந்தார்.

அடுப்படியிலிருந்து, அவர் என்ன செய்கிறார் என்று பார்க்க வெளியே எட்டிப்பார்த்த மணவிக்குப் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. காலை, மாலை இரு தேரச்சாப்பாட்டு பார்சல்களை வைத் தாள்.

- 'பெரிய அதிபர் எண்டு பெயர்... சம்பளத்திலும் எப்பனும் உயர் வில்லை .. ஒபீசில இருக்க வேண்டிய தெல்லாத்தையும் ஒவ்வொருநாளும் இறக்கி ஏற்றுறவேலை... வெள்ளனக் காத்தாலயே எழும்பி ஓடுற வேலை .. அஞ்சாறு மயிலுக்கு நாரிமுறிய சைக் கிள் மிதிக்கவேணும். அங்க போய் என்னப்பா பள்ளிக்கூடத்தைக் கூட்டப் போறன்றோ? .. பேசாம் முந்திமாதிரி மாஸ்டரா இருந்திருக்கலாம் .. பக்கத் தில பாடசாலை.. எட்டுமணிக்குப் போய் ரெண்டரைக்குத் திரும்பலாம்.. இப்ப... இப்பபோய்வீட்டவர அஞ்சாறு ஆகுது ..' - அவள் பொரிந்து கொட்டினாள்.

- அவர் உள்ளும் ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. அடக்கிக் கொண்டார். 'இவள் பாடசாலை கூட்டவோ எண்டு கேக்கிறாள். ஆனால் நான் செய்யிற வேலையைத் தெரிந்தால் வீட்டுக்குள்ள விடமாட்டாள்'

- அவர் சைக்கிளில் ஏறி அமர்ந்தார். பதில் எதுவும் சொல்லாமல் சைக்கிளை மிதிக்கத் தொடங்கவும். அவரும் கதவை அறைந்து மூடிக் கொண்டதில் தனது கோபத்தை வெளிக்காட்டினாள்.

- அவள் கோபம் நியாயமாகப்பட்டது. கடந்த இருபது வருடங்களாக பாடம் படிப்பித்து நல்லாசியனாகப் பொர் வாங்கியிலிட்டது. இவருக்குப் பின்னால் வந்த எத்தனையோ பேர் அதிபர்களாகி விட்டனர். இதில் இவருக்கு எந்தவித சுவர்ச்சியுமிருக்க வில்லை. அதிபர்களின் சம்பளத்தையே பெற்று வருகிறார். பேசாமல்படிப்பித்து விட்டுப் போறத்தவிட்டுவிட்டு பாடசாலையின் கட்டிடம்... தளபாடம்... கொப்பி புத்தகம்... என்று ஏன் கட்டிக் கொண்டு மாரடிக்கவேண்டும்?' என்ற எண்ணத்தை குறைந்த அநுபவம் கொண்ட ஒருவன் அதிபராக வந்து இவரைக் கேள்விகேட்டது இவரது தன்மானத்தைச் சுட்டுவிட்டது. அதன் விளைவு அவரும் இன்று அதிபர்.

- ஆரம்பத்தில் அவர் எதிர்பார்த்தது தனது தகுதிக்கு ரவுனில் ஒரு நல்ல கல்லூரிகிடைக்கலாம் என்று. கிடைத்த பாடசாலையின் பெயரை கேட்டவுடன் புருவம் சற்று ஏறிஇறங்கியது படிக்கும் மாணவர்களில் பெரும்பாலோர் வசதி குறைந்தவர்களின்... ஏழைத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் படிப்பில் ஆர்வத்தை முதலில் பெற்றோர் கருக்கு ஊட்டி அவர்களின் ஒத்துழைப்

வெளிச்சம்

41

பைப்பெறவேண்டும்... சவாலாக எடுத்துக் கொண்டார்.

- புதிய அதிபரை பெற்றோர் - ஆசிரியர் - மாணவர் புரிந்து கொண்டனர். பாடசாலையில் முன்னிருந்ததை விட ஒழுங்கு. கல்வி முன்னேற்றம் தெரிந்தது. பாடசாலையில் ஆங்காங்கு பூமரங்கள் நடப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டு ஒரு ஆழகு வெளிப்பட்டது. குழந்தைகள் சுத்தமான ஆடையடினும்... நேரகாலத்துடனும் வரத்தொடங்கினர். அவர் மனதில் நிப்மதியும் திருப்தியும் ஏற்பட்டது.

ஆனால் -

ஒரு நாள் அவர் காலை பாடசாலை சென்ற போது அதிர்ந்தார்

- பாடசாலை வெளிக்கதவு 'ஓ' வென்று விரியத்திற்கு கிடந்தது.

- அவர் அவசரம் அவசரமாக உள்ளே புகுந்தார். அவர் அலுவலக அறை திறக்கப்படாமலிருந்தது. ஏனைய வகுப்பறைகள் அலங்கோலமாக வாங்கு மேசைகள் கண்டபடி இழுத்துப் போடப்பட்டிருந்தன. சில வகுப்பறைகளின் மூலைகளில் அடுப்பு மூட்டப்பட்டிருந்தன.. திருத்தத்திற்காகப் போடப்பட்டிருந்த சில தளபாடங்கள் விற்காக...

அவர் தலையில் கையை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டார். உப அதிபர் அவரை மெதுவாக அண்மினார். அவர் அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்தவர்.

'சேர்... இராத்திரி ஷல் அடி மோசமாயிருந்து... சனங்கள் பாதுகாப்புக்காக பாடசாலையில் வந்து தங்கியிருக்கிறாங்கள்...'

'அவங்கள் எப்படி உள்ள வந்தாங்கள்? வெளிக்கதவை பூட்டுப் போட்டு பூட்டிவிட்டுத்தான் போனன்...'

'அவங்கள் அவசரத்தில் உடைச் சுத்திறந்திருக்கிறாங்கள். முந்தியும் இப்படித்தான்சேர்ஷல் அடிக்கேக்க வந்து தங்கிறவையள் .. அவையளுக்காக கதவைப் பூட்டிவைக்கிறேல்ல .. நீங்கள் புதிசு... தெரியாமல் பூட்டிவிட்டு போயிட்டிங்கள்.?'

அவருக்குப் பற்றிக் கொண்டு வந்தது.

'பாடசாலைப் பொருட்களுக்கு ஆர்பொறுப்பு? கல்விக்கந்தோர் சும்மா விடுமே'.

அன்று பாடசாலை நடைபெற வில்லை வகுப்பறைகளைச் சீர் செய்வதிலும் ஒழுங்கு படுத்துவதிலுமே முடிந்தது.

கழிப்பறைகள் கண்டபடி பயன் படுத்தப்பட்டு, பாடசாலை வகுப்பறைகளை நாற்றிக்கத் தொடங்கிய போது தான் பிரச்சனை மலையாகிற்று.

அன்றைய அநுபவத்தின் பின் அவர் பாடசாலை முடிவுற்றதும் அதன் பாதுகாப்புக்கருதி பெரிய சங்கிலிப் பூட்டாக போட்டு விட்டார்.

அவர் ஆவேசமாக அழுத்தி அழுத்தி சைக்கிளை மிதித்தார்.

'ஆண்டவனே! மக்களுக்கு ஒண்டும் ஆகியிருக்கக் கூடாது. ஒரு சிறு காயமும் பட்டிருக்கக்கூடாது... அப்படி ஏதும் நடந்திருந்தால் என்னில் தான் கொலைப்பழிமீம்... இனி ஒரு போதும் இப்பிடிப் பூட்டிவிட்டு வரமாட்டன்.. பாடசாலை என்பது படிக்க மட்டும் தான் என்று எப்படி முடிவெடுத்தன்... அது... அது எல்லா வற்றிற்கும் மேலானது... அதுவும் கற்பதற்காக போராடும் சூழலில் ..'

அவரின் சைக்கிள் பாடசாலை வாசலில் போய் நின்றது.

தகவு திறந்து கிடக்க, பூட்டுச் சங்கிலி அறந்து தொங்கியது.

அவர் மனதில் ஒரு நிம்மதி.

வகுப்பறைகள் தாறுமாறாக
வாங்கு மேசைகளினால் குழம்பிக்
கிடக்க..

காலில் எதுவோ தட்டுப்பட்டது.
கீழே குனிந்தார்.

ஒரு பால் போச்சி...

கழிவறையிலிருந்து நாற்றம் முக்
கைத் துளைக்க, ஒரு வாளியை எடுத்
துக்கொண்டு அதனை நோக்கிச் சென்
றார்.

உருவகம் பச்சோந்திகள்

வளவை வளவன்

இதத்துச் செழித்திருந்த அந்த வெண்டிச் செடி பசுமையால் போர்வையிடப் பட்டிருந்தது. அதன் பசிய இலைகளையும் காய்களையும் தத்துவான் பூச்சியும், புழுக்களும் அரித்துத் தின்று கொண்டிருந்தன. வெண்டிச்செடியின் நிறத்தோடு ஒத்திருந்த பச்சோந்தியார் தத்துவான் பூச்சிகளையும், புழுக்களையும் அவையறியாமலேயே வெகுசமர்த்தாகப் புசித்துக்கொண்டிருந்தார். எங்கிருந்தோ பறந்துவந்த பச்சைக்கிளியைன்று அந்த வெண்டிக்கிளையில் மெல்லென் அமர்ந்தது. வெண்டிக்காய் நுனிபோல் தெரிந்த அந்த இடத்தில் தன் கூரிய சொண்டினால் கொத்தியது கிளி. பச்சையாயிருந்த அந்த இடம் செந்தனல் நிறமாக மாறியது

காய் கனியானதா...?

கிளியின் பார்வை கூர்மையடைந்த போது, பச்சோந்தியார் பல்விளித்தவாறு இலையின் கீழ் ஓடி ஒழிந்து கொண்டார். பச்சோந்தியைப் பார்த்துவிட்ட கிளி. அதன் வாலில்தான் கடித்து விட்டதற்காகத் ‘‘தூ’’ எனத் துப்பித்தன் வெறுப்பைப் புலப்படுத்தியது.

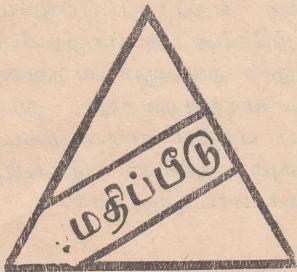
‘‘இந்க அகங்காரத்திற்கு ஒன்றும் குறைச்சவில்லை. அதனால்தான் மனிதர்கள் உன்னைப் பிடித்துச் சிறகை அரிந்து கூண்டுக்குள் சிறை வைக்கிறார்கள்’’ என்று தலையை உயர்த்திச் சொல்லியது புச்சோந்தி.

‘‘உன்மைதான். என்ன நேர்ந்தாலும் நாங்கள் எங்களுக்கென்று வரித்துக்கொண்ட நிறத்தை ஒருபோதும் மாற்றிக் கொள்ள மாட்டோம். சிறதகளை இழந்து சிறைகள் தள்ளி வைத்தாலும் நாங்கள் மாற்றாக்குப் பயந்தோ, பணிந்தோ எம்மை மாற்றிக் கொள்வதில்லை. நீங்களோ இடத்துக்கு இடம் நிறத்தையும் மாற்றி சுயத்தையே இழந்து கொள்ளும் உங்களது கேட்ட வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொள்ளாமல் நீரும் பேசவந்து விட்டலரோ?’’ என்றது கிளி.

‘‘நாங்கள் அடாவடித்தனம் செய்வதே இல்லை. அந்த நல்ல மனத்தால் எல்லோருமே எம்மை ஏற்கிறார்கள். நாங்கள் சந்தோஷமாக வாழ்கிறோம். எமது சந்தோஷத்தைச் சுகிக்கமுடியாது. நீ அப்படியும் பேசுவாய், இதற்கு மேலும் பேசுவாய் தானே’’ என்றது பச்சோந்தி.

கி...கி...பலமான ஒரு சிரிப்பைச் சிரித்து விட்டுக் கிளி சொன்னது, ‘‘அடிமைமோகத்தால் சுயமிழந்த உனக்கு எதுதான் புரியப் போகுது. சேர்ந்த சேர்ந்த இடத்திற்கேற்ப உன்னையே மாற்றிக் கொண்டு தன்மானம் கெளரவும், உரிமை என்று எதுவுமே அற்ற தொரு கேட்டுக்கொட்ட வாழ்வு வாழும் உன்னோடு என்ன பேச்சு.....’’ என்று கூறி விட்டு தன் சுய கம்பீரத்தோடு ஆனந்தமாகப் பறந்தது கிளி.

தன் சுயமிழந்து சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ற வாறு (குழலுக்கேற்றவாறு) வாழும் வாழவைப் பெருமையாக நினைத்துக்கொண்ட பச்சோந்தி எதையுமே புரிந்து கொள்ளாமலேயே மீண்டும் தன் நிறத்தை மாற்றிக் கொண்டிருந்தது. □□

சொக்கனின்

“மாணத் தமிழ் மறவன்”

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

யாழ்ப்பாண மன்னன் சங்கிலியின் வரலாற்றைப் பொருளாகக் கொண்டு பல தமிழ் இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றியுள்ளன. ஐம்பதுகளில் இவ்வரலாறு சொக்கன் அவர்களாலேயே தீர்ப்பு என்ற தலைப்பில் சிறுக்கதையாக எழுதப்பட்டு 05-02-1950 இல் ஈழகேளி இதழிலே வெளியிடப்பட்டது. 1951இல் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை இவ்வரலாற்றை சங்கிலி என்னும் நாடகமாக எழுதி னார் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் இது மேடையேறியது. 1956இல் இந்நாடகம் நூல்வடிவிலே வெளியிடப்பட்டது. உரை நடையிலே வரலாற்று நாடகமாக இந்நால் அமைந்தது. 1960 இல் வித்துவான் வ. கந்தையா சங்கிலியன் என்னும் நாடகத்தை எழுதி வெளியிட்டார். 1970 இல் கவிஞர் காரை சந்தரம்பிள்ளை எழுதிய சங்கிலியா என்னும் காவியம் நூல் வடிவாக வெளியிடப்பட்டது. இன்று (1993) வித்துவான் க. சொக்கவிங்கம் (சொக்கன்) அவர்களாலே சங்கிலியனுடைய வரலாறு முதன் முதலாக நாட்டுக்கூத்து வடிவிலே எழுதப் பெற்று நூல்வடிவாக வெளிவந்துள்ளது. மாணத் தமிழ்மறவன் என்ற தலைப்புடன் சங்கிலியனுடைய வரலாற்றை அவர் வெளி

யிட்டிருப்பதே இந்நாலின் இக்காலத் தேவையை உணர்த்துவதாக அமைகின்றது. “ஆர்கவிகுழ் தென்னிலங்கை அரசனான இராவணன் வாலமீகி இராமாயணம் என்ற ஆதி காவியம் மூலம் உலகப்புகழ் பெற்றான். இராவணனுக்குப் பின் உலகப் புகழ் பெற்றவன் ‘யாழ்ப்பாணத்தின் நற்பெருந் தலை வனும்’ ‘மறங்கண்டே பகைவர் ஓட ஆட்சி புரிந்தவனுமாகிய’ சங்கிலி மன்னன் ஆவான்” என்று இந்நால் ஆசிரியர் (பின்னைப்பு - I) கூறியுள்ளது. மனங்கொள்ளத் தக்கது. வீரத் தமிழன் என்ற வகையிலே சங்கிலி மன்னன் இன்று நினைவு கூரப்படுகின்றான்.

இக்கூத்து நூலிலே அக்கால வரலாறு வரையப்பட்டுள்ள முறை, பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் நூலிலே வரையப்பட்டுள்ள முறையிலிருந்து சிறிது வேறுபடுகின்றது. பேராசிரியருடைய நாடகத்திலே பறங்கித் தளபதியும் ஏனையோரும் மேடையிலே தோன்றுவதாக அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. ஆனால், சொக்கன் அவர்களுடைய இக்கூத்திலோ பறங்கியர் மேடையிலே தோன்ற வைக்கப்படவில்லை. அவர்கள் நிழல் வடிவாகவே அமைந்துவிடுகின்றனர்.

கூத்துக்கும் விலாசம் அல்லது இசை நாடகம் என்பதற்குமிடையே முதன்மையான வேறுபாடு ஒன்று உண்டு. விலாசம் அல்லது இசை நாடகத்திலே பாடல்கள் சாஸ்திரிய சங்கீத மெருகுபெற்றனவாக அமைவன. அப் பாடல்கள் என்ன இராகத்திலே பாடப்படும் எனக் குறிப்பிடுவர். ஆனால், கூத்துப் பாடல் கள் சாஸ்திரிய சங்கீத மெருகு பெறாதன. அவை இன்ன இராகத்திலே பாடவேண்டும் என்று குறிப்பிடுவதில்லை. தமிழ்மெங்கும் மேடையேறவேரும் கூத்துக்கள் யாவற்றுக்கும் வேறுபாடுகள் இருப்பது போல் ஒற்றுமைப் பண்புகளும் இருக்கின்றன. இதனால், சொக்கன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பாங்கிலே மானத் தமிழ்மறவன் என்னும் இக்கூத்துனை எழுதியபோதும், மட்டக்கப்புக் கூத்துப் பாடல்களிலே அமையும் மெட்டுக்களும் தருக்களும் இதில் அமைந்துள்ளமையைக் காண முடிகின்றது.

பழைய வரலாற்றைத் தன்கால வரலாற்று நிலைப்பாட்டுடன் சேர்த்து நோக்கும்போக்கு இலக்கிய ஆசிரியர்களிடையே உண்டு. இந்த வகையில், இக்கூத்துனை இறுதிப் பகுதிலே, சங்கிலியன் “உன்மை தெளி வாகப் புலனாகின்றது. எமக்கும் ஒரு நாள் வரும்” என்று கூற “அந்த நாள் எமது காலத்தில் வருமா?” என்று முதலமைச்சர் தனிநாயகமுதலி கேட்க,

“நாளையும் வரலாம் நானுறான்டு கள் பின்னரும் வரலாம்; பிறங்கிடு தலை வனோடு எல்லாத் தமிழரும் இனைந்திட வேண்டும். தம்தலை விதியைத்தடுத்திடும் உறுதியைக் கொண்டுமே, தந்நலம் முற்றத் துறந்து, துரோகிகள் தம்மைத் துகளற அழித்துப் புரட்சியை இங்கும் புகுத்தவ ராணால்’...”

என்று சங்கிலியன் மறுமொழி கூறும் பகுதி அமைந்திருப்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டலாம்.

சங்கிலியலுக்கு எதிராகப் பறங்கியருடன் சேர்ந்து சதிசெய்த அப்பாமுதலியும் காக்கை வன்னியனும் தங்களுடைய தவறை உணர்ந்து மனம் வருந்து பதையும், தம்முடைய மண்ணைப் பற்றிய எண்ணமுடைய வராக ஆவதையும் ஆசிரியர் இக்கூத்து நூலிலே நங்ராகக் காட்டியுள்ளார்.

“சங்கிலி வென்றிட்ட போதும் அவன்தன் சரித்திரம் நிலைத்திட்ட போதும் பங்கம் உறும் எங்கள்நாடே - அந்தப் பறங்கியர் கைப்படின் காடே ஊசிபுக இடம் கொடுத்தோம் - அதனுள் ஒட்டகம் புகுந்தது போலே தேசத்தி னுட்புகுந் தாரே - இனிமேல் சிரெல்லாம் பாழாகிப் போமே”

என்னும் பகுதியினை இங்கு எடுத்துக் காட்டாகத் தருகிறேன்.

சங்கிலி மறவனுடைய வீரக்கதையை இங்கு கூறி போரிடும் இவளாருக்களுக்கு எழுச்சியிடையும் மறவுணர்வினையும் ஆசிரியர் ஊட்டுகின்ற அதே வேளையில், சங்கிலி மன்னன் தொடர்பாகவுள்ள வரலாற்று மோசடியையும் இந்தால் மூலமாக நேராக்க வேண்டுமென ஆசைப்பட்டுள்ளார். தக்க சான்றுகள் காட்டி, சங்கிலியன், மன்னாரில் கத்தோலிக்க மதத்துக்கு மாறிய 600 அப்பாவி களைப் படுகொலை செய்யவில்லை என்பதையும், போர்த்துக்கேயரால் இது திரித்துக் கூறப்பட்ட வரலாறு என்பதையும் ஆசிரியர் குறிப்பிட, இந்நாலின் இறுதியிலேஇரண்டு பின்னினைப்புகள் தந்துள்ளார். இவற்றைப் படிப்பவர் வரலாற்றின் சரியான போக்கினை நன்கு உணர்ந்துகொள்வர்.

‘சொக்கன்’ என்னும் பன்முக ஆக்கிலக்கிய அறிஞனின் இன்னொரு முகம் இக்கூத்து நாலூடாகத் துவக்கம் பெறுகின்றது.

வெளிச்சம்

45.

கிட்டு மாமாவை நெஞ்சில் போற்றுகின்றோம்

உலோக வேலைகள்

உலோகங்களில் வடிவங்கள், பெயர்கள் பொறித்தல்
என்பவற்றுக்கு

லெ. கெஸ்கதரன் & சன்ஸ்

314, K. K. S. வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

விமலா ஸ்ரோர் ஸில்

உங்களின் தேவையைப் பூர்த்திசெய்யக்கூடிய
அத்தனை பலசரக்குப் பொருட்களும் உண்டு:

பலசரக்குப் பொருட்களின் சில்லறை வியாபாரம்

விமலா ஸ்ரோர்ஸ்

275, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

வெளிச்சம்

46

சிறந்த அச்சுப்பதிப்பு

குறித்த தவணையில் வேலைகள் செய்து தருதல்

ஒவ்வொரு வேலையிலும் நுட்பமான நேர்த்தி

வர்ணப் பதிப்புகள்

எல்லாவற்றையும் எங்களிடம் பூரணப்படுத்துங்கள்.

மிக நீண்டகால அனுபவமிக்க

அச்சுப்பதிப்பாளர்

சாந்தி அச்சகம்

575. காங்கேசன் துறை வீதி,
யாழிப்பாணம்.

வெளிச்சம்

47

திருமண நீகழ்வுகள் தொடக்கம் எல்லா நீகழ்ச்சிகளையும்
வீடியோ மூலம் பதிவு செய்வதில் வீடியோ விவேக்கா
உங்களுக்கு உதவுகின்றது.
மனம் நிறைந்த வீதத்தில் அருமையான படப்பிடிப்பு.
வெர்ச்சிமிக்க சலுகை.

வீடியோ விவேக்கா
வீடியோ & ஒடியோ மற்றும் ரெக்கோடிங் & ஸ்ரூடியோ சென்றர்
எல்லா வேலைகளையும் ஒரே இடத்தில் செய்துகொள்ளுங்கள்.

வீடியோ விவேக்கா

கொக்குவில்.

பாடசாலைப் புத்தகங்கள்
அழகுசாதனப் பொருட்கள்
மற்றும்
வாழ்த்துமடல்கள், காகிதாதிகள்
அலுவலக உபகரணங்கள்
இலக்கிய சஞ்சிதைகள்
எல்லாவற்றையும் வழங்குகிறது.

ஞானம் புத்தக நிலையம்

635, காங்கேசன் துறை வீதி,
நாச்சிமார் கோவிலடி, யாழ்ப்பாணம்;

இன்றைய புதியவிதமான அழகு நகைகள்
ஆனந்தாவில் ஜோலிக்கின்றன;
நீங்கள் விரும்புகின்றதை நிறைவுடன்
ஆனந்தா தருகிறது.

தரமான தங்கத்தில்
நீங்கள் குறிப்பிடும் தவணையில்
உங்களின் விருப்பம் நிறைந்த நகைகளைப் பெறுவதற்கு

நியூ ஆனந்தா ஜூவல்ஸ்

(அழகு நகைகளின் ஆனந்த மாளிகை)

185, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

திருமணம் மற்றும்
மங்களகரமான எல்லா வைபவங்களுக்கும் ஏற்ற
புடவை வகைகளைத் தெரிவுசெய்யுங்கள்

ஜி. எஸ். விங்கநாதன் அன் கோ

காஞ்சிபுரம், தஞ்சூர், மணிப்புரி,
நெல்லைக்ள், பெனாரிஸ், மைசூர் சில்க்ள், சிப்போன்
சாரிவகைகள்
பட்டு வேட்டிகள், சேட்டிங் - கூட்டிங்
மற்றும் ஏனைய புடவைத் தினுசுகளையும் தெரிவுசெய்ய
சிறந்த ஸ்தாபனம்

ஜி. எஸ். விங்கநாதன் அன் கோ
13, 14, பெரியகடை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

‘வெளிச்சம்’ - இலக்கியப்பணியில்
சிறந்த பங்காற்ற எமது வாழ்த்துக்கள்

எல்லாவகைப் புடவைகளின் ஏகவிற்பனையாளர்
சீவகணேசன் ஸ்ரேங்ஸ்
41, பெரியகடை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

ஆழ் கடவிலோர் பலி நடந்தது
அடி பணிந்திடா புலி சரிந்தது
வீழ்வர் என்றவர் விரித்த வலையினை
வென்று வேங்கைகள் உயிர் பிரிந்தது.

கீழ்மை செய்வதில் நிகரில்லாதவன்
கெட்ட பாரதத் திட்டம் தோற்றது
ஆண்மை யற்றவர் புலிகள் அல்லடா
அகிளி அன்றிவர் பெருமை கண்டது.

கிட்டும், ஒன்பது பட்டு உயிர்களும்
தொட்ட பணியினை தொடரு தமிழனே !
விட்டு விடுவமா? இல்லை வெல்லுவோம் !
கிட்டும் விடுதலை, விரைவில் ஆளுவோம் !

இ. சுப்பிரமணியம் அன் கோ

சௌக்கிள், சைக்கிள் உதிர்ப்பாக வீற்பக்கையாளர்
இல: 8, காங்கேசன்துறை வீத், ஈன்னாகம்.